

innanduraspøl
uttanduraspøl
sangspøl
sangir
skjaldur
dansispøl
útferð

Káta

INNIHALD

Inngangur	3	Halli-hallo	27	Mjav, mjav, mjav	39
Innanduraspøl	4	Hans og Greta	26	Nú fækkast vetrarfjølðir	41
Apuspælið	16	Henni over	27	Nú er nátt umsíður	35
Binda um kort	10	Her koma vit	20	Pulvurheksin	38
Blindabukkur og ketta	6	Heysa flagg	19	Reka skýggj um høga tind	36
Blóma í hond	11	Høsnarungar	21	Renn avstað, tú skalt í skúla	46
Býurin svevur	7	Ketupikk	20	Rulla páskaregg	42
Djórapør	15	Ketta og mús	26	Skelsand og grásand	46
Eingin eittari	17	Leypa um bukk	28	Tikkuni, tikkuni, tokkuni	35
Finn orð	7	Melda kriggj	22	Tríggir soldátar	37
Gitispæl	4	Ormur skal fanga halan	22	Tríggir dunnuungar	35
Grind, spik og epli	15	Píla renning	23	Uppi í Norra	38
Hornaspæl	7	Posarenning	23	Valdemar av Viðareiði	45
Hundurin undir borðinum	6	Pylsa	26	Veðrið varð lýggjari	35
Hvær fór framvið?	11	Ránsmaður og politistar	19	Skjaldur	47
Kasta kongar	10	Rotið egg	24	Hirpin, tirpin, teiga	47
Kennir tú djórini?	12	Senda høgumiliur	24	Krákan situr á steini	47
Knappliga	5	Skattajakt	23	Kú mín í garði	47
Kommoda	8	Skipanøvn	18	Lukka fatti barnið	47
Krógva klemmu	9	Stikkbólt	28	Oman kemur lundi á bakka	47
Leggja í húgvu	8	Trýbeinað kapprenning	25	Rukkulakki	47
Leyvuvleiða	16	Sangspøl	30	Rura, rura, rilla	47
Loyniløgreglumaðurin	15	Eg eigi gamla mostur	32	Dansispøl	48
Lúsakjálki	16	Ein lítill laksur eri eg	33	Baraldarrunn	49
Lúsatekning	4	Fingrarnir hanga fastir	30	Bandadansur	58
Maðkurin ferðast	12	Høvd, akslar, knø og tær	30	Björninn svevur	50
Minni	15	Inn og út um gluggan	32	Boogie - Woogie	48
Minnispæl	5	Postboðið	31	Eg gekk mær eftir bønnum fram	59
Mjólíkapping	12	Sig mær, sást tú tað	34	Ein genta fór í bøin	51
Myndamaður	12	Undir grønu líðum	33	Ferðin til Vestmanna	50
Navnagáta	9	Vit seta skuffuna inn	33	Flóvin Bænadiktsson	58
Nytrur í hendi	16	Sangir	35	Flúgv, lítli stari	53
Postberin	10	Á, sum eg eri glað í dag	39	Gamla keta	52
Seyðahali	5	Bingo	39	Høvd - akslar - knø - tær	50
Skorsteinur	8	Blunda, blunda	38	Kom her og dansa	52
Spegilin	9	Buss-Óli	39	Malebro	57
Spegilsspæl	4	Eg banki, eg buki	39	Mín hattur	59
Snarpeyga	9	Eg eri ein lítill cowboy	44	Sandoyardansur	58
Tekna og git	10	Eg eri lítill kanni	45	Seman	55
Vaktarskifti	11	Eg veit eitt spógvareiður	37	Ríða ediling	56
Uttanduraspøl	18	Eg vil telja stjørnurnar	35	Tjósvætti, tað skalt tú eita	54
Banka kjøt	27	Hin lítla Maria	46	Torkildsdøtur	58
Berjast á hestbaki	28	Hvær er bara átta ár	36	Tornurósa	60
Blikka	20	Hygg mín kjóli	37	Uppi í Norra	59
Blunda og krógva	21	Í dalinum	43	Útferð	61
Buksutrøll	21	Í handil mín fer Lotta inn	42	Gongutúrur - Hoyvík	62
Byggja skip á sandi	24	Í Kina býr Lina	44	Hvar skal eg fara?	62
Duku, daski, disk	20	Lítla mús	39	Hví ganga túr?	61
Einkjumann og maka	18	Lítli mín	39		
Fangispøl	18	Lítli Pætur eiturkoppur	38		
Fuglanøvn	18	Lundapisa	43		
Gakk til granna	25	Mariuhønan altíð glað	40		
Haldipikk	20	Mitt lítla, fitta lambamæ	40		

INNGANGUR

Vit hava nú arbeitt í 6 dagar við evninum „innskúling“. Vit, sum hava gjørt hetta hefti, hava arbeitt undir yvirskriftini „Ítøkiligt virksemi“. Her vóru aftur 5 evni at arbeiða við:

- innanduraspøl
- uttanduraspøl
- sangspøl
- sangir
- skjaldur
- dansispøl
- útfærð

Vit vóru samd um, at av tí, at stórir tørvur er á einum slíkum hefti, vildu vit savna alt tilfarið, vit høvdu fingið til vega, saman í eitt. Heftið er hent at hava, tá ein hefur við børn í 5-8 ára aldri at gera. Hesi spæla og syngja nógv, og sum lærari ella pedagogur kanst tú í eini handavending vísa á møguleikarnar.

Bólkarnir:

1. Dansispøl:

Petry Johansen - 2. L
Eydna Olsen - 1. P
Svanna Nielsen 1. P
Christel Danielsen - 1. P
Helen Olsen - 1. P
Anna Hansen - 1. P
Hildur Winthereig - 1. P

2. Sanghefti:

Sigríð Højsted - 3. L
Ásbjørn Bertelsen - 2. L
Anna Maria Bertelsen - 2. P

3. Leikhefti:

Jón Eikholm - 2. L
Ann-Mari Hansen - 4. L
Tórunn Poulsen - 3. L
Miriam Thomassen - 3. L

4. Uttanduraspøl:

Tóra við Keldu - 4. L
Maria Ellefsen - 4. L
Jón Højsted - 3. L
Jóanis Nielsen - 3. L
Rannvá Høgnesen - 3. L

5. Gongutúrur:

Jens Aksel Heldarskarð - 2. L
Terji Nielsen - 3. L
Atli Hansen - 3. L
Dan Lamhauge - 3. L
John Petersen - 4. L

INNANDURASPØL

Hesin parturin er um spøl, ið kunnu nýtast í skúlastovuni ella barnagarðsstovuni. Hetta eru spøl, sum ikki taka meir enn 10-15 minuttir, og tey kunnu tí ofta vera hent, tí sum kunnugt er tað torført hjá børnum at sita still í heilar 45 minuttir.

Spølini eru funnin í ymiskum føroyskum og donskum bókum. Eisini hava vit tosað við nakrar lærarar, sum hava givið okkum hugskot til frábrigdi av kendum barnaspølum.

Gitispæl

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	minst 4
Tilfar:	einki

Tveir luttakarar fara úr stovuni. Hinir velja eitt ávíst orð, sum teir skulu gita, tá teir koma innaftur. Hesir báðir royna at finna fram til orðið við at spyrja spurningar um tað. Hinir kunnu bert svara ja ella nei.

Tá ið teir hava gitt rætt, sleppa tveir aðrir út.

Frábrigdi: Í staðin fyri at teir, ið úti vóru, spyrja, kunnu hinir siga okkurt um orðið.

Spegilsspæl

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	minst 4
Tilfar:	einki

Luttakararnir verða býttir í tveir bólkar og standa í tveimum røðum yvirav hvørjum øðrum. Luttakararnir í øðrum raðnum eru „spegl“, sum makarnir í hinari røðini spegla sær í. Teir, sum skulu spegla sær, kunnu fáa t.d. hesi boðini: „Tað er morgun, og tú ert í baðirúminum. Hvat gert tú?“

So skulu hesir luttakararnir gera eitthvørt - t.d. busta tenn, vaska sær og tann, sum stendur yvirav, skal herma eftir hinum.

Lúsatekning

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	minst 2
Tilfar:	ein terningur, pappír og blýantur til hvønn luttakara

Luttakararnir sita við eitt borð. Ein byrjar at ringla, og soleiðis ferðast terningurin runt. Neyðugt er at fáa 1 fyrri at sleppa at byrja tekningina, síðani 2 o.s.fr.

Luttakararnir tekna eina lús á henda hátt:

Tá ið tey fáa 1, verður kroppurin teknaður

Tá ið tey fáa 2, verður høvdið teknað

Tá ið tey fáa 3, verður halin teknaður

Tá ið tey fáa 4, verða tey 3 beinini á høgru síðu teknað

Tá ið tey fáa 5, verða tey 3 beinini á vinstru síðu teknað

Tá ið tey fáa 6, verða kamparnir á høvðinum teknaðir.

Lúsin skal teknast í nevndu røð. Tann, sum er fyrst liðugur við lúsina, hevur vunnið.

Knappliga

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	minst 4
Tilfar:	einki

Eitt luttakari byrjar eina søgu. Dømi: „Eg var í fjøruni ein dagin. Klokkan var umleið trý, og knappliga . . . „

Hvørja ferð onkur sigur knappliga, skal næsti luttakarin halda fram við søguni.

Tað er eitt gott hugskot, um lærarin/pedagogurin hevur hugsað um nakrar góðar setningar frammanundan, um søgan skuldi steðgað upp.

Minnispæl

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	minst 10
Tilfar:	einki

Minst tveir luttakarar fara úr hølinum. Hinir fara saman tveir og tveir, har teir velja eina rørslu. Teir blanda seg nú og stilla seg í ring. Teir, sum eru úti, verða síðani róptir inn, og teir skulu so royna at savna so nógv stig sum møguligt við at biðja um at síggja rørslurnar hjá tveimum luttakarum. Hava hesir somu rørslu, er tað eitt stig, og tann, sum gitti, kann so royna aftur. Eru rørslurnar ymiskar, kann hin royna. Tann, sum fær flest stig, hevur vunnið.

Seyðahali

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	minst 2
Tilfar:	hálsturriklæði

Vit tekna ein seyð uttan hala á talvuna. Eftir tærni fáa luttakararnir bind fyrri eyguni og kunnu móguliga verða snaraðir í kring, áðrenn teir royna at tekna halan á rætta staðið á seyðinum. Eydnaðst hetta, sleppa teir at tekna eina aðra tekning, har okkurt vantar. Og soleiðis heldur spælið fram.

Frábrigdi: Eisini ber til at hava ein seyð tilevnaðan úr pappi á einari bleytari plátu og so hava ein leysan hala við einari nál í ovara enda. So kann luttakarinn royna at seta halan upp á pláss við at stinga nálina í rætt stað.

Hundurin undir borðinum

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	minst 4
Tilfar:	lyklatyssi ella tílíkt, hálsturriklæði

Ein luttakari, sum spælir hundur, situr undir borðinum við bindi fyrri eyguni. Eitt lyklatyssi verður lagt á borðið. Lærarin peikar á ein luttakara, sum so spakuliga fer og tekur lyklatyssið. Um hundurin hoyrir nakað, skal hann siga „vuff“, og hesin luttakarinn er so ikki longur við í spælinum, men skal peika á tann næsta, sum skal royna at taka lyklatyssið.

Eydnaðst at taka lyklatyssið, uttan at hundurin hoyrir, skal tann, ið tók lyklatyssið, seta seg niður og spyrja við broyttari rødd: „Hundur, hvør hevur tikið bein títt?“

Svarar hundurin rætt, skal tann, ið tók, vera hundur næstu ferð. Svarar hundurin skeivt, kann hann royna tvær ferðir aftrat. Eydnaðst hetta ikki, má hann vera hundur einaferð aftrat.

Blindabukkur og ketta

Aldursbólkur:	6-8 ár
Luttakaratal:	minst 6
Tilfar:	hálsturriklæði

Stólarnir verða settir í ring.

Øll í bólkinum, uttan blindabukkurin, seta seg á hvør sín stól. Blindabukkurin fær bind fyrri eyguni.

Hini, sum sita á stólunum, býta um pláss. So setur blindabukkurin seg í fangið á einum av teimum. Viðkomandi skal so siga „mjau“ (helst við avskeplaðari). Blindabukkurin skal so gita, hvør „kettan“ er. Gitir hann skeivt, fær hann ein móguleika aftrat. Gitir hann rætt, so býtur hann um við kettuna, og kettan verður blindabukkur.

Hornaspæl

Aldursbólkur:	8 ár
Luttakaratal:	upp til 12
Tilfar:	einki

Luttakararnir verða býttir í tveir bólkar. Fýra ymisk evni verða vald, t.d. lond, býir, djór og fruktir. Hornini fáa nr. 1 til 4. Ein luttakari úr hvørjum bólki fer í horn 1. Lærarin sigur fyrsta bókstav, sum kann nýtast til eitt land, t.d. D. Tann, sum fyrst sigur eitt land, sum byrjar við D, sleppur yvir í horn 2. Næstu ferð er tað fyrsti bókstavur til ein bý o.s.fr. Tann, sum fyrstur er aftur í horn 1, hevur vunnið, og bólkur hansara fær 1 stig. Síðani fara 2 onnur børn at kappast, til øll hava verið við.

Finn orð

Aldursbólkur:	8 ár
Luttakaratal:	minst 4
Tilfar:	pappír og blýant

Børnini verða býtt í bólkar - í mesta lagi 4 í hvørjum. Lærarin tekur skema á talvuna, ið líkist tí niðanfyrri:

	Bólkur 1	Bólkur 2	Bólkur 3
Matur			
Dreingjanøvn			
Gentunøvn			

Bólkur 1 skal síðani finna eitt slag av mati, sum byrjar við A, eitt dreingjanavn við A og eitt gentunavn við A o.s.fr. Fyri rætt svar kunnu stig verða givin. Bókstavir og evni kunnu sjálvandi eisini broytast.

Býurin svevur

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	minst 10
Tilfar:	einki

Tríggir luttakarar verða valdir at prika rygg. Teir koma upp til talvuna og siga „býurin svevur“. Síðani leggja hinir seg fram á borðið og blunda. Hesir tríggir velja sær ein burturúr, sum teir prika á ryggin, koma síðani upp til talvuna og siga „býurin vaknar“. Teir tríggir, sum eru prikaðir, koma til talvuna og stilla seg framman fyri tí, sum tey halda, prikaði seg. Teir, sum gita rætt, sleppa at prika, og hinir seta seg niðuraftur, og spælið heldur fram.

Skorsteinur

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	minst 12
Tilfar:	krit

Luttakararnir verða býttir í tveir bólkar. Harafturat verða teir paraðir tveir og tveir. Ein skorsteinur verður teknaður, og eitt par verður valt upp at goyma krit í hondunum. Parið skal leiðast og hefur sostatt trígjar móguleikar at goyma kritið. Eitt par frá mótpartinum verður valt upp at gita, hvar kritið er. Gita tey rætt, sleppa tey at goyma. Um ikki, fáa hini ein kross í skorsteinin.

Kommoda

Aldursbólkur:	7-8 ár
Luttakaratal:	minst 4
Tilfar:	krit

Luttakararnir verða býttir í tveir bólkar. Lærarin tekur eina kommodu við nógvum skuffum á talvuna. Ein luttakari úr hvørjum bólki vendir ryggin til talvuna, meðan lærarin skrivur eitt orð á eina skuffu. So sigur hann „nú“, og báðir venda sær. Tann, sum fyrstur er at siga orðið rætt, hefur vunnið, og bólkur hansara fær 1 stig. Tveir nýggir luttakarar koma upp, og lærarin skrivur eitt orð í eina aðra skuffu. Luttakararnir skulu nú siga hetta nýggja orðið. Spælið heldur fram, til allar skuffurnar hava fingið orð.

Eisini ber til at tekna myndir ella skriva lætt roknistykki á skuffurnar alt eftir, hvat børnini duga.

Leggja í húgvu

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	minst 4
Tilfar:	húgva og ein lut til hvønn næming

Hvør luttakari leggur ein lut í eina húgvu. Ein er dómari - móguliga lærarin/pedagogurin. Dómarin tekur ein lut fyri og annan eftir upp úr húgvuni, og fyri hvønn lutin dómir hann tann, ið lutin eigur, til at gera eitthvørt - helst okkurt stuttligt. T.d. kann ein vera dømdur til at syngja ein sang, tekna eitthvørt á talvuna o.s.fr. Spælið heldur fram, til húgvan er tóm.

Krógva klemmu

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	minst 3
Tilfar:	klemma

Ein luttakari krógvar eina klemmu í rúminum, meðan hinir blunda. Teir skulu síðan leita eftir klemmuni. Tann, ið krógvað hefur, kann siga, um klemman er fuglur ella fiskur, og um onkur, ið leitar, brennir seg. Tann, ið finnur klemmuna, skal krógva næstu ferð.

Navnagáta

Aldursbólkur:	6-7 ár
Luttakaratal:	óavmarkað
Tilfar:	talva og krit

Lærarin skrifvar byrjanarbókstavin hjá einum luttakara á talvuna, og restina av navninum við prikkum. Ætlanin við hesum spæli er, at luttakararnir skulu gita *sítt* navn. Lærarin heldur á við at skriva bókstavir, til luttakarinn hevur gitt sítt navn. Tá næmingurin hevur gitt, skrifvar hann restina av navninum.

Spegilin

Aldursbólkur:	6-8 ár
Luttakaratal:	óavmarkað
Tilfar:	talva og krit

Lærarin tekur mynd av flokshølinum á talvuna - stólarnar, borðini, hurðina o.s.fr. Luttakararnir skulu nú ein og ein upp til talvuna at tekna, hvar teir sita. Lærarin velur fyrsta luttakaran, og viðkomandi velur so tann næsta.

Snarpeyga

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	minst 13 (neyðugt við staktali)
Tilfar:	einki

Luttakararnir gera tveir ringar, annan inni í hinum, so børnini standa í pørum. Teir í uttara ringinum standa, meðan teir í innara ringinum húka. Staki luttakarinn skal finna sær ein nýggjan maka við at blunka til ein av teimum húkandi. Teir, ið standa, skulu ansa eftir, at teirra húkandi maki ikki fer frá teimum, tá ið blunkað verður til hansara. Hjá tí staka ræður um at fanga tann húkandi, tá hann ætlar sær at rýma.

Postberin

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	minst 9
Tilfar:	pappír, blýantur og turriklæði

Luttakararnir sita í ring, og ein er inni í ringinum - postberin. Postberin hevur bind fyri eyguni. Hann rópar: „Bræv er til Linu frá Jóni“, og hesi býta nú um pláss, uttan at postberin fangar tey. Tann, ið verður fangaður, skal vera nýggjur postberi. Spælið verður meira fjølbroytt, tá ið postberin sendir t.d. pakka (hoppa), fjarrit (grulva) o.s.fr.

Tekna og gít

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	minst 4
Tilfar:	pappír, blýantur

Luttakararnir verða býttir í hóskandi bólkar. Ein úr hvørjum bólki kemur upp til læraran/ pedagogin eftir einum orði, teir skulu greiða bólkinum frá við at tekna. Tann, ið tekna, hevur bert loyvi at siga ja og nei. Tá orðið er gitt, fer næsti luttakarinn upp eftir nýggjum orði. Allir bólkarir fáa somu orð, og tað ræður um at gita øll orðini sum skjótast.

Binda um kort

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	minst 2
Tilfar:	stokkar, tógv og kortspøl

Luttakararnir sita við stokkum og fáa hvør sín bunka av kortum. Tey skulu venda kortunum einum og einum og binda tað nøgdina av stokkum/eygum, kortið vísir. Tann, ið er komin longst við sínum arbeiði, tá ið kortbunkin er uppi, hevur vunnið.

Kasta kongar

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	minst 2
Tilfar:	kongar

Luttakararnir seta seg yvirav hvørjum øðrum tveir og tveir gleivandi tað besta, teir duga. Annar luttakarinn (1) hevur kastið, og hin (2) setur ein kong upp. Tann, ið kastar, skal kasta eftir konginum hjá hinum, so hann fer um koll. Nú setur 1 sín kong upp, og 2 kastar. Rakar hann ikki við kastinum, skal hann royna enn einaferð, men hesuferð við

falna konginum. Rakar hann ikki, eigur 1 báðar kongarnar, men rakar hann, fær hann kongarnar. Soleiðis skiftast teir um at seta kongar upp og at kasta. Hevur annar mist allar kongarnar, byrjar hann upp á jallarnar, og tá ið teir eru falnir, verður tikið til purkurnar. Tann luttakarinn, ið hevur fignið øll fólkin, hevur vunnið.

Hvør fór framvið?

Aldursbólkur:	6-8 ár
Luttakaratal:	5-10
Tilfar:	turriklæði

Ein luttakari situr á einum stóli við bindi fyri eyguni. Aftanfyrri stendur ein oddamaður. Hinir luttakararnir standa í røð. Oddafólkið velur ein tilvildarligan luttakara í røðini, ið skal herma eftir onkrum (t.d. siga sum eitt tok). Oddafólkið velur nýggjan luttakara við nýggjum leikluti, til allir hava verið. Nú tekur oddafólkið turriklæðið av blindabukkinum, sum nú skal gita, hvør var hvør. Tann, ið blindabukkurin gitir fyrst, skal vera næstu ferð.

Blóma í hond

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	minst 4
Tilfar:	ein lítil steintur e.a.

Luttakararnir eru í tveimum bólum, ið sita í javnfjarum røðum. Tað liðið, ið byrjar at krógva blómuna (steinin), leggur hendurnar aftur um bak og letur blómuna reika aftur og fram, til hon steðgar hjá einum tilvildarligum luttakara. Luttakararnir halda hendurnar framman fyri sær við knýttum neva, og hitt liðið skal gita, hvar blóman er. Verður rætt gitt, fær liðið 2 stig, men verður gitt skeivt, missir liðið 1 stig. Liðini skiftast um at krógva/gita.

Vaktrarskifti

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	óavmarkað
Tilfar:	einki

Luttakararnir verða býttir sundur í tveir bólkar 1 og 2. Liðini sita yvir av hvørjum øðrum. Ein luttakari í bólki 1 gevur einum úr bólki 2 eina uppgávu. Um viðkomandi gitir rætt, býta teir um pláss. Tann, ið setti uppgávuna, velur nú ein á sínum nýggja liði, ið skal geva eina nýggja uppgávu til hitt liðið. Spælið er liðugt, tá ið allir hava býtt um pláss. Uppgávarnar kunnu vera spurningar í ávísari lærugrein ella eithvørt annað stuttligt. Spælið verður ikki stuttligt, um uppgávarnar eru ov lættar.

Myndamaður

Aldursbólkur:	6-8 ár
Luttakaratal:	óavmarkað
Tilfar:	einki

Ein luttakari er myndamaður, og skal hann stilla hinar luttakararnar upp, so hann fær eina góða mynd. Myndirnar kunnu vera familjumyndir, rørslumyndir o.a. Myndatakarin kann eisini skapa lögna standmyndir. Luttakararnir skiftast um at vera myndatakari. Eisini kunnu smærri bólkar gerast.

Maðkurin ferðast

Aldursbólkur:	6-8 ár
Luttakaratal:	fleiri enn 5
Tilfar:	luftballónir

Luttakararnir verða býttir í tvey lið, ið stilla seg í hvør sína røð. Hvørt liðið fær sína luftballón, sum blást verður í. Tað ræður nú um, at ballónin skal ferðast ímillum knøini á luttakarunum, uttan at hendurnar verða nýttar. Nemur ballónin við gólvið ella brestur, má byrjast av nýggjum.

Mjólíkapping

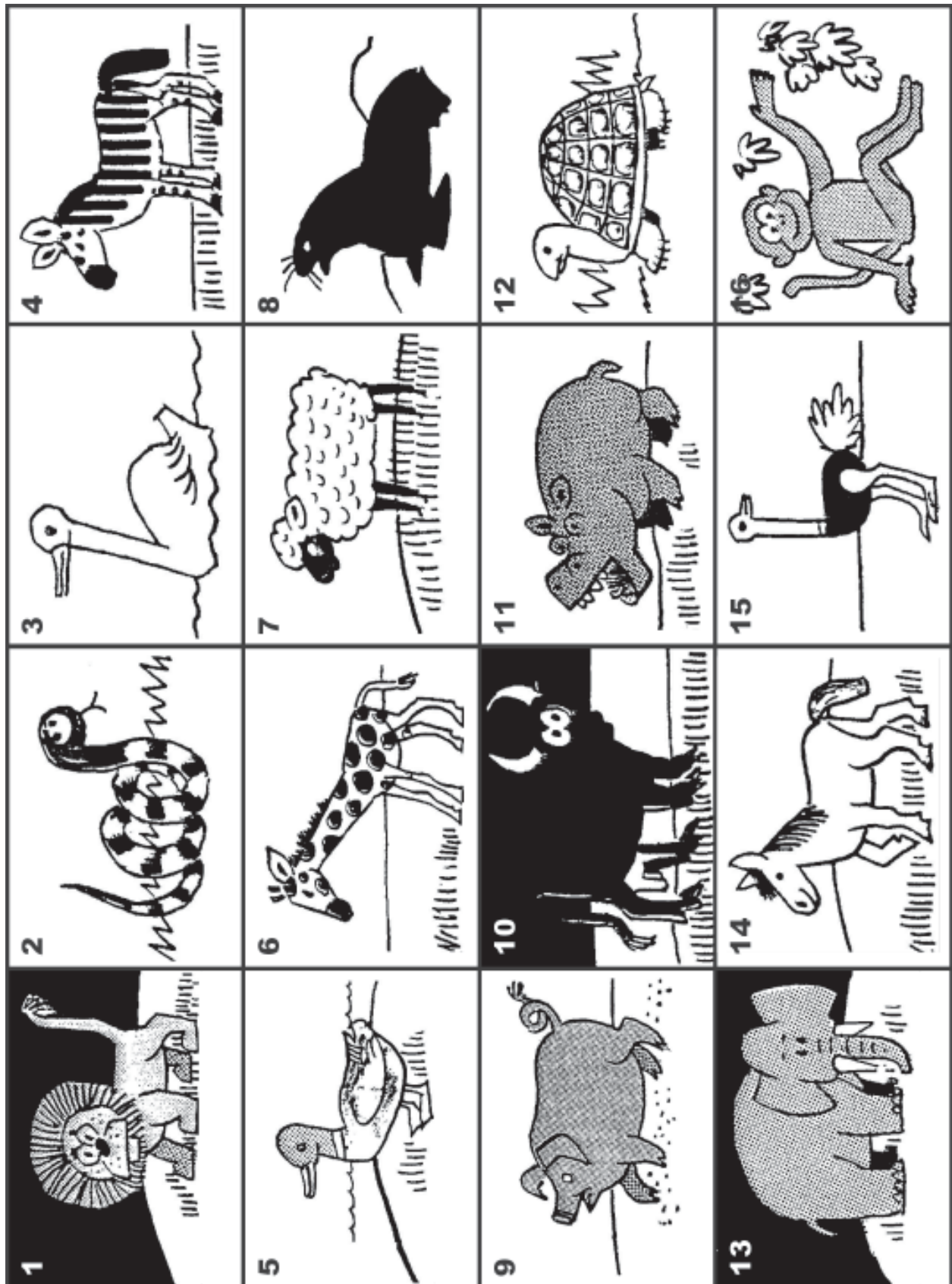
Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	minst 4
Tilfar:	spannir, gummihandskar og stoppinál

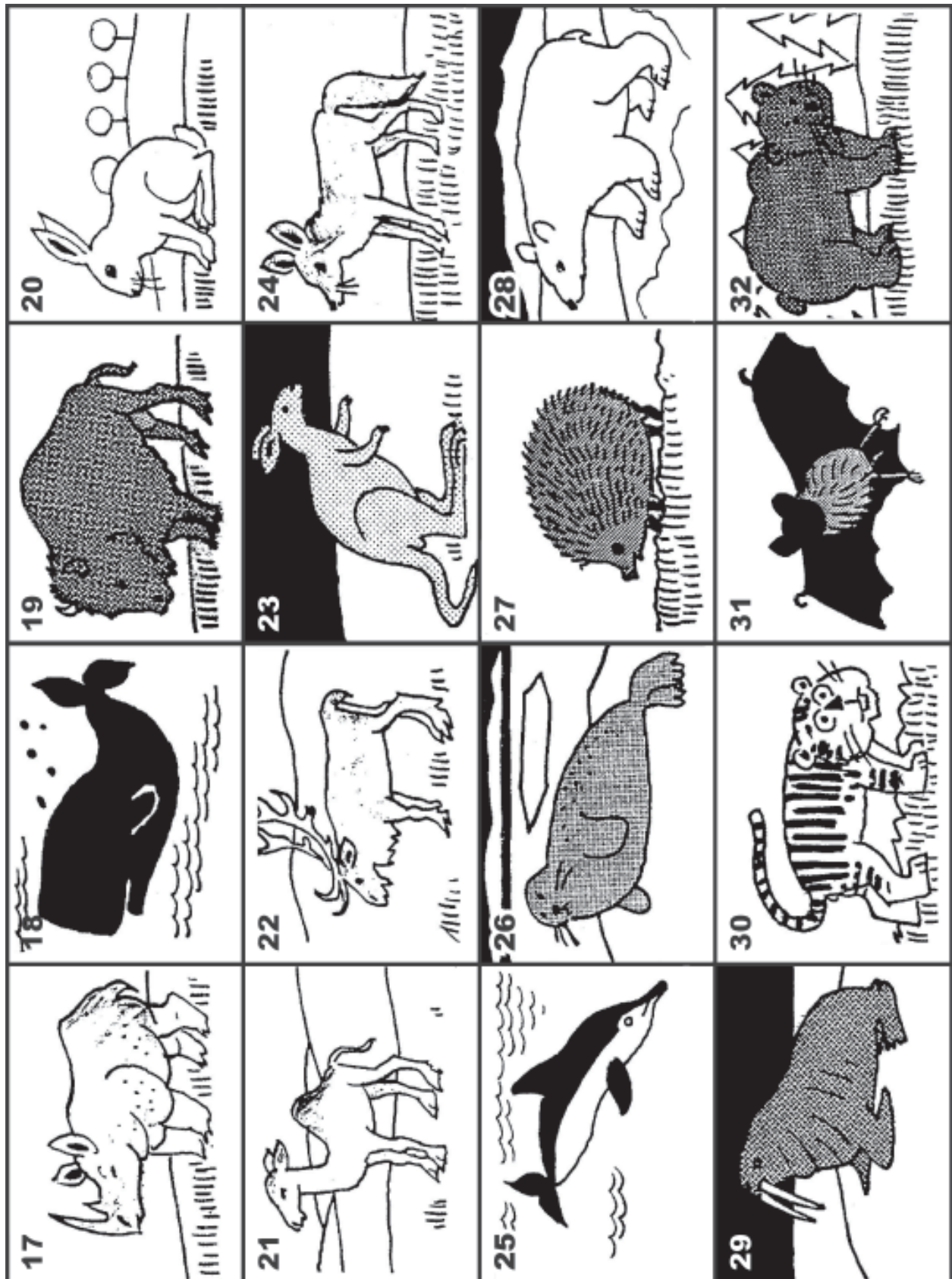
Luttakararnir eru saman tveir og tveir. Hvørt par fær eina spann og ein gummihandska, har hol er á øllum fingrunum uttan tumlinum, so hetta fer at minna um eitt júgur. Vatn verður latið í handskan. Annað barnið heldur *júgrinum*, meðan hitt *mjólkar*. Tann, ið fyrst er liðugur at mjólka, vinnur.

Kennir tú djórini?

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	óavmarkað
Tilfar:	spælipláta og terningur

Spæliplátan (sí næstu síðurnar) liggur á borðinum. Luttakararnir sita rundanum. Eftir tørnir kasta teir terningin á plátuna. Teir skulu greiða frá tí djórinum, teir raka, eitt nú navn, hvar tað livir, hvat djórið sigur, hvussu tað sær út o.s.fr.

Djórapør

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	minst 4 (makað tal)
Tilfar:	turriklæði

Luttakararnir verða skiftir í pør, og fáa teir at vita, hvat djór teir eru. Annar luttakarin hermir eftir djórinum, meðan hin, við bindi fyri eyguni, skal finna *sítt* djór.

Minni

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	óavmarkað
Tilfar:	teppi, nógvir ymiskir smálutir

Allir smálutirnir verða lagdir á eitt borð. Luttakararnir standa kring borðið og eygleiða lutirnar í uml. ein minutt. Síðani verður eitt teppi lagt oman á borðið, so tað fjalir lutirnar. Nú skulu luttakararnir royna at minnast lutirnar, ið liggja undir teppinum. Tann, ið minnist flestar lutir, hevur vunnið.

Grind, spik og epli

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	minst 4
Tilfar:	einki

Ein luttakari verður valdur *at vera*. Viðkomandi blundar og vendir rygg til hinar luttakararnar. Ein annar luttakari skal siga „grind, spik og epli“ við avskeplaðari rødd. Tann, ið blundar, skal nú gita, hvør tað var. Hann skal gita 3 ferðir. Sjálvt um hann ikki gitir rætt, skal tann, ið segði „grind, spik og epli“ vera næstu ferð.

Loyniløgreglumaðurin

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	minst 2
Tilfar:	einki

Luttakararnir eru løgreglumenn. Lærararin/pedagogurin byrjar at siga eina søgu, sum inniheldur ósannindi, t.d. fiskurin flýgur, gera kavamann í juni o.s.fr. Uppgávan hjá loyniløgreglumanninum er at siga frá, tá ósannindi eru í søguni. Tann loyniløgreglumaðurin, ið hevur funnið flest ósannindi, hevur vunnið.

Leyvveiða

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	minst 3
Tilfar:	einki

Ein er leiðari á leyvveiðuni - mögulega lærarin/pedagogurinn. Hann sigur, hvagar leiðin gengur. Eitt nú kann leiðin ganga tvørtur um eina á. Tá svimja luttakararnir. Tá teir at enda eru komnir til leyvuna, skulu teir skunda sær heimaftur sama veg við somu rørsli og ljóðum.

Apuspælið

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	minst 4
Tilfar:	einki

Luttakararnir sita í einum ringi. Ein fer útum, meðan hinir samráðast um, hvør skal vera. Tann, ið er, skal finna uppá eina rørsli, sum hini eisini gera. Tann, ið var uttanfyri, kemur nú innaftur, setur seg inn í ringin og skal finna útav, hvør er. Tann, ið er, skal broyta rørslurnar, tá ið tann í miðjuni hyggur burtur. Tá tann í miðjuni hevur gitt rætt, fer tann, hann gitti, inn í miðjuna.

Lúsakjálki

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	minst 2
Tilfar:	blýantur og pappír

Eitt pappír verður eftir longdini lagt í fýra, so tað er fýra teigar. Í fyrsta teig verða nøvnini á luttakarunum skrivað, í næsta teig einhvør rørsli, í triðja teig eitt stað og í fjórða teig eitt djór/ein lutur. Ikki er loyvt at kaga í hinar teigarnar, tá skrivað verður. Tá alt er skrivað, lesur lærarin/pedagogurinn alt hart. T.d. kann ein setningar ljóða: Tórun hoppaði á borðinum sum ein fíllur.

Nytrur í hendi

Aldursbólkur:	6-7 ár
Luttakaratal:	minst 2 (makað tal)
Tilfar:	nytrur

Luttakararnir eru saman tveir og tveir og býta nytrurnar millum sín. Annar (1) fær sær nakrar nytrur í lógvan og sigur: „Nytrur í hendi“. Hin svarar: „Hav tú mínar“. Tann fyrri sigur so: „Git hvussu mangar fleiri ella færri“. Nú skal hin luttakarinn (2) gita, hvussu

nógvar nytrur fyrri luttakarinn hevur í lógvanum. Gitir hann rætt, far hann allar nytrurnar, hin hevði í lógvanum. Gitir hann ikki rætt, skal hann bøta við muninum millum tað, sum gitt var og tað, sum í lógvanum var.

Eingin eittari

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	minst 2
Tilfar:	terningur pappír og blýantur

Luttakararnir sita við eitt borð. Tann fyrsti byrjar við at ringla. Fyri hvørja ferð, leggur hann eyguni saman. Hann kann ringla so ofta, sum hann vil. Fær hann ein 1-ara, so missir hann øll stigini. Velur hann at gevast, áðrenn hann fær ein 1-ara, verður terningurin latin víðari til næsta luttakara og stigini skrivað upp. Tann, sum fyrst kemur upp til eitt ávíst stigatal, t.d. 100, hevur vunnið.

UTTANDURASPØL

Ætlan okkara við hesum uttanduraspølum er at geva læraranum/pedagoginum hugskot til, hvat hann, saman við børnunum, kann gera úti. Vit hava vitjað barnagarðar og skúlar og tosað við bæði pedagogar, lærarar og børn fyri at fáa at vita, hvat tey spæla og eisini, hvørji spøl, tey ikki kenna. Út frá hesum eru hesi uttanduraspøl spunnin. Eisini hava vit hugt í bókina hjá Mariusi Johannesen „Føroysk barnaspøl“. Hon er sera hent.

Vónandi verða hesi spøl til gagn og gleði bæði fyri okkum, tykkum og børnini.

Fangispøl

Einkjumann og maka

Aldursbólkur:	7-8 ár
Luttakaratal:	minst 7 (ómakatal)
Tilfar:	einki

Luttakararnir standa á rað, drongur og genta. Ein drongur stendur stakur og fremstur av øllum. So rópar hann: „Einkjumann og maka!“. Tá fer aftasta parið frá hvørjum øðrum - hon til vinstru og hann til høgru - og skal royna at sleppa fremst at standa. Tá ið tey eru komin niðan áráka tey ovastu, rópa tey: „Forsaka!“ Tá skulu báðir dreingirnir royna eftir gentuni, og hann, sum er so heppin at fáa fatur á henni, fer so við henni at standa sum fremsta par, og leikur heldur fram, til tey aftur standa sum aftasta parið.

Fuglanøvn / Skipanøvn

Aldursbólkur:	7-8 ár
Luttakaratal:	minst 8
Tilfar:	einki

Luttakararnir verða býttir í tveir partar. Báðir partar stilla seg við endan á einum teigi/túni ella tí plássi, har spælið byrjar. Tann parturin, sum vit siga byrjar, stendur við liðini og høgra fóti fyri og hin við andlitinum beint fram. Teirra pláss, sum byrja, er annars við hin endan á teiginum.

Nú sigur tann parturin, sum byrjar, tríggar teir fyrstu stavirnar á einum fugli/skipi, og fyri hvønn stav ganga luttakararnir eitt fet eftir liðini burtur frá hinum. So ræður um hjá hinum at gita fugla-/skipanavnið, og gera teir tað, rennur hin parturin undan og hesin aftaná at fanga so nógv, sum móguligt, áðrenn tey koma á pláss. Tey fangaðu koma upp í tann flokkin, sum fangar, og so skifta flokkarnir um og byrja aftur frá hinum endanum.

Nú ber tann flokkurin upp, sum fangaði seinast, og hin gitir, og soleiðis verður hildið á, til allir luttakarar eru í øðrum partinum.

Men tað kann henda, at ikki verður gitt aftaná 3 stavir, ella at skeivt verður gitt. Verður skeivt gitt, sleppur hin flokkurin at ganga eitt fet eftir lið fyri hvørja ferð, ið skeivt verður gitt. So verður sagdur ein stavur aftrat, og gingið eitt fet eftir lið - og soleiðis ein stav og eitt fet, til komið er fram á fugla-/skipanavnið.

Heysa flagg

Aldursbólkur:	6-8 ár
Luttakaratal:	minst 8-10
Tilfar:	krit

Her skulu vera tveir bólkar. Annar krógvar seg, meðan hin leitar. Tá krógvað er, kemur ein av luttakarunum aftur til leitandi partin og strikar í vegin leiðina, tey leitandi skulu ganga. Eru trappur á vegnum, verða tær merktar við tvørstrikum, meðan hinar strikurnar eru upp á langs soleiðis, sum her er víst:

Her eru ongi róp uttan tá, ið funnið er. Tá verður rópt: „Heysa flagg!“, og báðir partar fara so turnandi til tekningina at skava hana út við fótunum ella, sum skótast er. Tann, sum fyrstur er at skava út, hevur vunnið spælið.

Ránsmaður og politistar

Aldursbólkur:	6-8 ár
Luttakaratal:	minst 10
Tilfar:	einki

Spælt verður út frá einum húsaskøldri. Tveir politistar verða valdir. Teir skulu so verja skjøldurin, meðan ránsmenninir eru úti og royna at herja á. Politistarnir fara út og royna at fanga ránsmenninar. Fáa teir ein, so leiða teir hann í fangahúsið, sum er húsaskjøldurin. So ræður um hjá hinum ránsmonnunum at fría tann fangaða. Tað kunnu teir gera við at herja á skjøldurin og royna at koma fram at fanganum, og eydnast tað einum at nerta við hann og siga „frí!“, so er hann fríur. Men fáa politistarnir hann, so sláa teir hondina á skallan á honum og siga „disk-dask“, ella eitthvørt líknandi, og so er hann eisini fangaður.

Soleiðis gongur spælið, til allir ránsmenninir eru fangaðir, men tess fleiri, ið fangaðir verða, torførari verður hjá eftirverandi ránsmonnunum at fría fangarnar.

Haldipikk/Ketupikk

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	minst 4
Tilfar:	einki

Haldipikk er tað sama sum pikk uttan tað, at hann, sum pikkaður er, skal halda við aðrari hondini um staðið, har hann er pikkaður.

Ketupikk er eisini tað sama sum pikk, har ein hevur pikkið, og tann, ið pikkaður verður, leiðir tann, sum er, ið alla tíðina er tann sami, sum hevur pikkið - tann fremsti. At enda verður hetta til eina langa ketu.

Duku, daski, disk

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	minst 4
Tilfar:	einki

Hetta er tað sama sum pikk, men nú er tað ikki nóg mikið, at tann, ið ber pikkið, nertir við, men hann skal halda hinum, meðan hann sigur: „Duku, daski, disk!“ Hin hevur loyvi at gera mótstøðu, og eydnast tað honum at slíta seg leysan, áðrenn hann er diskaður, má hin aftur at renna.

Blikka

Aldursbólkur:	6-8 ár
Luttakaratal:	minst 4
Tilfar:	eitt blikk

Ein luttakari er. Hann telur upp í 50, meðan hinir krógva seg. Síðani skal tann, sum er, leita eftir hinum, samstundis sum hann verjir blikkið. Fyri hvønn, hann sær, traðkar hann á blikkið og sigur: „Blikka Tóru!“ (navnið á tí, hann hevur sæð). Hinir, sum krógva seg, skulu sníkja seg fram og koppa blikkinum og rópa: „Blikka!“ og loysir harvið øll, sum eru fangað. Eydnast hetta, byrjar spælið umaftur.

Her koma vit

Aldursbólkur:	7-8 ár
Luttakaratal:	minst 10
Tilfar:	einki

Tað eru tveir bólkar. Bólkur 1 velur sær eitt yrki - t.d. gartnari. Tey byrja so at siga: „Her koma vit, her koma vit!“ meðan tey ganga móti bólki 2. Tá tey eru komin heilt nær, sigur

bólkur 2: „Steðga!“ Bólkur 1 vísir nú uttan ljóð, hvussu ein gartnari ger. Bólkur 2 skal so gita, hvat tey gera. Tá ið tey gita rætt, skal bólkur 1 renna undan, og bólkur 2 skal royna at fanga tey.

Blunda og krógva

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	minst 4
Tilfar:	einki

Ein luttakari skal blunda, meðan hinir krógva seg. Tá ið tann, sum blundar, hevur talt upp í 50, rópar hann hart: „50!“ So ræður um hjá honum at fáa eyga á hinar. Sær hann ein, so rópar hann navnið á tí, og so er viðkomandi fangaður. Soleiðis skal hann royna at finna allar luttakararnar, og tann, sum seinast verður funnið, eigur so at blunda.

Buksutrøll

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	minst 4
Tilfar:	einki

Hetta er sum pikk, men tá ið ein verður fangaður, rópar tann, sum er. „Buksutrøll!“ Tann fangaði skal so standa og gleiva, so ein, sum er fríur, kann koma millum beinini og fría hann.

Høsnarungar

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	minst 8
Tilfar:	einki

Ein luttakari er hønumamma, ein er úlvur og hinir eru høsnarungar. Mamman stendur yvirav høsnarungunum, sum standa ímóti einum vegg - umleið 15 fótaferð frá. Úlvurin stendur á síðulinjuni. Samtalan gongur soleiðis:

Hønumamma: „Allir mínir høsnarungar, komið heim!“

Høsnarungarnir: „Vit tora ikki!“

Hønumamma: „Fyri hvørjum?“

Høsnarungarnir: „Úlvinum!“

Hønumamma: „Hvat ger hann?“

Høsnarungarnir: „Etur okkum!“

Hønumamma: „Komið allíkavæl!“

Nú skulu høsnarungarnir renna yvir til mammuna, meðan úlvurin roynir at fanga teir. Teir, ið fangaðir verða, hjálpa úlvinum næstu ferð at fanga.

Ormur skal fanga halan

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	minst 8
Tilfar:	einki

Øll leiðast í hala. Tann fremsti er ormurin, og tann aftasti er halin. Ormurin skal royna at býta seg sjálfvan í halan, meðan hini skulu renna soleiðis, at tann aftasti ikki verður fangaður. Tá tann aftasti verður fangaður, skal hann vera ormurin.

Melda kríggj

Aldursbólkur:	7-8 ár
Luttakaratal:	minst 3
Tilfar:	krit

Teknaður verður ein ringur (R = uml. 1-1,5 m) við einum ringi í miðjuni (R = 15-20 cm). Ringurin verður býttur upp í líka stórar og eins nógvar partar, sum tað eru luttakarar. Hvør luttakari gevur síðani stykki (landi) sínum navn. Eingi lond skulu eita tað sama.

So verður farið at spæla. Øll standa á strikuni á tí stóra ringinum, meðan ein luttakari, ið valdur er at byrja, rópar t.d.: „Eg melda kríggj móti USA!“ Øll taka so til beins alt tað, tey eru ment burtur frá ringinum uttan tann, ið hevur USA. Hesin (USA) skal sum skjótast traðka á tann minna rundingin inni í miðjuni og rópa: „Steðga!“ Tá skulu øll steðga og bíða, meðan tann, ið er inni í ringinum, loypur trý lop móti tí, ið stendur honum næst (og møguliga spýtir móti viðkomandi). Eydast USA at koma hesum so nær, at hann fær nomið við hann, sleppur USA at taka land frá viðkomandi. Eydast tað ikki, sleppir hin at taka land frá USA.

Skift verður um at rópa á tann hátt, at tað er hvørja ferð tann, sum farið verður reftir, sum skal rópa næstu ferð.

Land verður tikið á tann hátt, at luttakarin stendur á einum beini inni í miðjuni og roynir at strika so stóran part sum gjørligt av landinum, sum hann hevur tikið, uttan at flyta fótin. Verður fóturin fluttur ella strikan slitnar, áðrenn hon er komin fóst í eina aðra striku, verður strikað haðani, sum slitið hendi og beint inn ímóti tí lítla rundinginum. Parturin, ið tikin er, verður síðani nevndur við navninum á tí landi, sum hevur tikið hann. Í hesum føri hevði USA verið skrivað á pettið.

Næstu ferð, USA tekur land frá hesum sama landi, kann hesin seta fótin á tað pettið, sum hann fyrr hevur tikið og á henda hátt hava størri møguleika at ognar sær eitt enn størri petti.

Hvørja ferð ein spælari hevur mist alt sítt lendi - eisini tað, sum hesin hevur tikið frá øðrum - hevur hesin tapt og noyðist at fara úr spælinum. Spælið er liðugt, tá ið tað eina landið hevur ognar sær øll hini londini.

Skattajakt

Aldursbólkur:	7-8 ár
Luttakaratal:	óavmarkað
Tilfar:	blýantur og pappír

Spælið gongur fyri seg á tann hátt, at tann, ið skipar fyri, ger uppgávur, sum luttakararnir skulu loysa og leggur tær ymsa staðni úti. Uppgávnar mugu tískil vísa til hvørja aðra, soleiðis at tann fyrsta uppgávan sigur, hvar børnini skulu leita eftir tí næstu uppgávu ni o.s.fr.

Fyriskiparin ger sjálvur av, hvat uppgávnar skulu snúgva seg um.

Spælið er liðugt, tá luttakararnir - antin sum bólkar ella sum einstaklingar - eru komnir gjøgnum allar uppgávnar. Til ber sjálvandi at skipa spælið sum eina kapping, har tveir bólkar (ella einstaklingar) kappast um at koma skjótast ígjøgnum.

Píla renning

Aldursbólkur:	eldri enn 6 ár
Luttakaratal:	minst 2
Tilfar:	krit

Spælið fer fram soleiðis, at luttakararnir verða býttir í tveir bólkar, har annar bólkurin skal leita eftir hinum bólkinum. Bólkurin, ið leitað verður eftir, fer avstað nakrar minuttir áðrenn, og fyri hvørji 50 fet verður ein píllur strikaður, sum vísir, hvønn veg fyrri bólkurin er farin. Bólkurin ger sjálvur av, um hann alla tíðina gongur, ella um hann fyrr ella seinni velur at krógva seg.

Bólkurin, ið leitar, skal so finna hesar píllar og fylgja teimum.

Spælið er liðugt, tá ið hin bólkurin er funnin.

Posarenning

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	óavmarkað
Tilfar:	stórir sekkir

Luttakararnir avtala, hvar rennast skal. Hetta skal helst vera á grasi ella har bleytt er undir, soleiðis at luttakarar ikki fáa ilt, um teir detta. Eisini skulu teir gera av, um ein ella tveir skulu vera um hvønn posa.

Luttakararnir skal lata seg í posan, tá ið rennast skal. Eru teir tveir um hvønn posa, gera teir av, hvørt bæði skulu lata seg í hann, ella um bert annað beini á hvørjum skal í posan.

Spælið verður ofta skipað sum ein kapping, har runnið verður móti einum avgjörðum máli, og tað ella tey hava vunnið, sum eru kvikast á mál.

Senda høgiliur

Aldursbólkur:	eldri enn 5 ár
Luttakaratal:	óavmarkað
Tilfar:	høgiliur

Spælið gongur fyri seg á tann hátt, at bløðini verða skorin av høgiliini soleiðis, at bert sjálvur stelkurin er eftir (kanska kann eitt sindur av sáðberunum standa eftir sum hali). Stelkurin verður nú kastaður sum eitt spjót gjøgnum luftina so langt sum til ber.

Spælið kan sjálvandi skipast sum ein kapping, har tað ræður um at fáa sent høgiliina longst.

Byggja skip á sandi

Aldursbólkur:	eldri enn 5 ár
Luttakaratal:	óavmarkað
Tilfar:	einki

Farið verður so langt oman á sandin, sum til ber at byggja skip á sandinum so nær sjóvarmálanum, sum til ber, uttan at aldurnar taka tað.

Rotið egg

Aldursbólkur:	eldri enn 6 ár
Luttakaratal:	5-10
Tilfar:	bóltur

Luttakararnir fáa hvør sítt nummar. Onkur tekur ein bólt, tveitir hann upp í loft og rópar t.d. „nummar 5!“. Tá ræður um hjá øllum at sleppa sær so langt burtur sum gjørligt uttan nummar 5. Loftar nummar 5 bóltinum, tveitir hann bóltin aftur upp í loft og rópar eitt annað nummar og rennur so burtur.

Loftar viðkomandi ikki bóltinum, roynir hann kortini sum skjótast at fáa fatur á honum og rópar „Nú!“, tá ið hann hevur fingið hann: Tá skulu hinir luttakararnir steðga.

Síðani ger hann merki í vøllin, har hann stendur, ger sær renningarlop og leypur frá merkinum og ímóti tí luttakaranum, ið stendur honum næst, steðgar og roynir at raka hann við bóltinum. Tann, ið kastað verður eftir, hevur ikki loyvi at skáka sær undan. Verður viðkomandi raktur, missir hann eitt stig, men verður hann ikki raktur, missir kastarin eitt stig.

Undan spælinum gera luttakararnir av, hvussu mong lop skulu gerast - 3-10 er vanligt.

Tá ið luttakari missir sítt seinasta stig, rópa hinir: „Rotið egg!“ og viðkomandi er úti av spælinum.

Soleiðis heldur leikur fram, til bert ein luttakari er eftir, og hevur hann so vunnið.

Gakk til granna

Aldursbólkur:	5 ár og eldri
Luttakaratal:	minst 4
Tilfar:	einki

Luttakararnir stilla seg við ávísari frástøðu ímillum (uml. 5 m). Best er, um gjørd verða kennimerki á vøllin, so plássini eru lætt at finna aftur. Hesi pláss skulu tilsamans mynda ein ferhyrning.

Ein av luttakarunum skal tó ikki stilla seg soleiðis, men gongur ímillum hini og spyr: „Kann eg gista hjá tær í nátt?“ Hesin, ið spurður verður, svarar: „Gakk til granna!“

Tá ið hetta er sagt, skulu øll tey luttakandi skifta pláss, uttan at tann, sum spurt hevur, klárar at nerta við nakran av teimum. Klárar hann at fanga ella nerta við ein av luttakarunum, er viðkomandi fangaður og fer úr spælinum. Tann, sum seinast verður fangaður, skal so ganga og spyrja næstu ferð.

Trýbeinað kapprenning

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	minst 4
Tilfar:	snøristubbi til hvørt parið

Fyrst verður ein vøllur funnin egnaður at renna á. Spælið gongur fyri seg á tann hátt, at runnið verður í pørum. Við einum snørisstubbya verður vinstra bein hjá øðrum bundið at høgra bein hjá hinum. Tá øll „pørini“ eru samanbundin, stilla tey seg á linju og renna síðani kapp á mál.

Renningin kann gerast uppafur torførari við, at trý og trý (ella uppafur fleiri) eru saman. Luttakararnir í miðjuni hevur tá bæði beinini bundin saman við eitt bein hjá hinum báðum.

Pylsa

Aldursbólkur:	5 ár og eldri
Luttakaratal:	minst 2
Tilfar:	einki

Ein av luttakarunum verður valdur út og skal stilla seg inn ímóti einum veggvi við rygginum móti hinum. Hesir luttakarar skulu halda seg aftanfyri eitt ásett mark (t.d. eina striku), og skulu so royna at koma yvir til tann, ið stendur við rygginum til, uttan at hesin sær tey flyta seg.

Tað ræður um hjá tí, ið stendur við veggini, at síggja hini flyta seg, og hann skal tí so knappiliga, sum til ber venda sær, fyri at síggja tey flyta seg. Eydast hetta, skulu tey, sum sædd verða, fara aftur um markið, har byrjað varð og byrja av nýggjum.

Tann hevur vunnið, sum fyrstur er at nerta við veggini ella við tann, ið er. Hesin skal so vera næstu ferð.

Hoppa band, hoppa elastikk, lakka paradís og onnur lakkispøl

Vit hava valt ikki at greiða nærri frá hesum spølum av tí, at hetta eru spøl, ið óiva tey allar flestu kenna men eisini tí, at tað eru so ógvuliga mangir ymiskir hættir, hesi verða spæld uppá.

Ketta og mús

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	minst 8
Tilfar:	einki

Ein luttakari verður valdur til kettu og ein til mús. Allir hinir leiðast í ring. Músin er inni í ringinum, og kettan er uttanfyri.

Tað ræður um at halda armarnar saman, so kettan ikki sleppur inn til músina. Sleppur hon inn, kann músin verða slept útum, meðan kettan verður forðað.

Hans og Greta

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	minst 8
Tilfar:	tvey turriklæði

Funnin verður slættur vøllur egnaður til spælið. Øll leiðast í ring. Tvey verða vald at fara inn í ringin. Tey fáa nøvnini Hans og Greta. Tey fáa bæði bind fyri eyguni.

Hans rópar: „Greta!“ og Greta svara: „Hans!“ Hans skal nú royna at fara eftir ljóðinum og fanga Gretu, meðan Greta á sama hátt eftir ljóðinum roynir at sleppa undan at verða fangað.

Tá Hans hevur fingið fatur á Gretu, verður eitt annað par valt til at vera Hans og Greta

Halli-hallo

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	minst 6
Tilfar:	bóltur

Allir luttakarar standa í einum ringi, uttan ein - tann, ið rópar. Hesin er inni í ringinum og rópar navnið á einum av luttakarunum í ringinum. Í tí sama renna hinir burturfrá, meðan tann, ið uppróptur varð, roynir at fáa fatur á bóltinum og rópar „Hali-halo!“ Tá skulu allir hinir luttakararnir steðga og standa á staðnum.

Tann við bóltinum velur sær ein at fara eftir. Hann tekur 3 stórlop og kann eisini spýta eitt spýtt ávegis móti tí, hann roynir eftir. Hann fer so hagar, ið spýttið er og skal kasta bóltin niður ímillum báðar armarnar hjá tí, hann roynir eftir, ið faldar hendurnar og heldur armarnar í runding framman fyri seg.

Banka kjøt

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	minst 6
Tilfar:	einki

Allir luttakarar standa í einum ringi uttan ein - tann, sum bankar. Hesin er uttan fyri ringin og rennur við sólini. Meðan hann rennur sólarrætt fram við ringinum, slær hann ein av hinum á herðarnar. Hesin leypur burtur úr ringinum og rennur tað týrasta, hann er mentur sólarrangt og kappast við hin at sleppa upp í aftur ringin. Tann, ið seinni *verður*, má so banka, meðan hin dansar víðari við hinum í ringinum, og spælið heldur á, so leingið luttakarar tíma.

Áðrenn byrjað verður, verður avrátt, um plássið, sum bankaði er farin úr, skal standa opið, til tey rennandi kom runt ringin. Verður tikið saman ímeðan, ger tað tað sjálvandi truplari at finna staðið aftur.

Henni over ella Hendri over

Aldursbólkur:	6-8 ár
Luttakaratal:	minst 4
Tilfar:	bóltur

Býtt verður í tveir partar, sum hvør stendur síni megin eitt lágt hús - t.d. ein hjall. Bólturin verður kastaður upp um tekjuna. Tá ið bólturin verður kastaður, verður rópt: „Henni over!“

Nú ræður um hjá hinum partinum at lofta bóltinum, og tann, sum loftar, loypur so yvir um húsið og roynir at raka ein í hinum partinum. Rakar hann, kemur tann rakti upp í hans-

ara part, men rakar hann ikki, fer hann yvir um aftur húsið, og hini eiga so at kasta bóltin uppum. Verður bólturin ikki loftaður, verður hann kastaður yvir um aftur húsið, meðan rópt verður: „Henni over!“

Berjast á hestbaki

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	minst 4
Tilfar:	einki

Kappast verður tvey og tvey. Tann størri/sterkari luttakarinn tekur hin upp á bakið, soleiðis at hesin mest sum situr á mjadnunum á hinum, sum heldur um knæsbøturnar á tí, á bakinum situr. So fara tey saman at berjast, og líkist hetta nakað glímingunum í gomlum døgum, hvar hvør roynir at fáa annan úr saðlinum. Teir, á bakinum sita, taka í hvønn annan og royna at fáa hin at falla ella at fáa „hestin“ at detta. Tað kann ganga hart á, og leikur er ikki lokin, fyrr enn annar er komin undir ella er stoyttur úr saðlinum.

Leypa um bukk

Aldursbólkur:	5-8 ár
Luttakaratal:	minst 2
Tilfar:	einki

Tvey kunnu spæla *at leypa um bukk*. Annað stendur, meðan hitt leypur, og so skiftast tey at standa ella at leypa. Luttakararnir kunnu eisini vera fleiri.

Allir luttakarar standa í røð eitt sindur ímillum hvønn. Tann aftasti leypur upp um hinar við at gera lop á seg og leggja hendurnar á herðarnar á hinum. Tá ið hann er komin upp um allar, verður hann standandi fremst, meðan tann næsti leypur, og sjálvandi kunnu fleiri vera á lopi í senn.

Stikkabolt

Aldursbólkur:	6-8 ár
Luttakaratal:	minst 5
Tilfar:	bóltur

Luttakararnir standa saman í ringi. Ein blakar bóltin upp í loft og rópar: „Stikkabolt!“ Tann, ið fyrst fær bóltin, rópar: „Stopp!“ Hinir, ið eru á veg burtur, steðga har, ið teir vóru, tá ið rópið hoyrdist. Rakar tann, ið kastar, onkran við bóltinum, doyrtann rakti, men um loftað verður, doyrtann, ið kastaði. Ein doyrtann, um ein tekur bóltin tvær ferðir.

Tá ið bert tvey eru eftir, er loyvt at taka trý fet, áðrenn bólturin verður kastaður. Tá ið ein hevur vunnið, savnast luttakararnir aftur í ring. Tann, ið vunnið hevur, blakar bóltin upp, rópar: „Stikkabolt vunnið eitt!“ og síðani verður hildið á við spælinum.

SANGSPØL, SANGIR OG SKJALDIR

Inngangur

Hetta er úrval av sangspølum, sangum og skjaldrum. Vit hava valt út tilíkt, ið gongur væl, og sum ikki øll duga. Har, ið vit meta, at lagið er púra ókent ella ókent fyri tey flestu, eru nótarnir lagdir við. Nakrir sangir eru kortini við, har vit als ikki kenna lagið. Hesar hava vit við, tí orðini eftir okkara tykki eru so fitt. Kanska er onkur, ið kennir teir.

Vit vóna, at hetta kann gerast eitt gott ískoyti til at seta dóm á gerandisdagin hjá børnum, pedagogum og lærarum.

SANGSPØL

Høvd, akslar, knø og tær

Høvd, akslar, knø og tær, knø og tær,
høvd, akslar, knø og tær, knø og tær,
eygu, oyru, muður og nøs.
Høvd, akslar, knø og tær, knø og tær.

Fingrarnir hanga fastir

Fingrarnir hanga fastir í hondunum,
hendurnar hanga fastar í albogunum,
albogarnir hanga fastir í akslunum,
soleiðis eru vit gjørd.

Niðurlag:

*Teir liðir, teir liðir, teir góðu liðir,
teir liðir, teir liðir, teir góðu liðir,
teir liðir, teir liðir, teir góðu liðir,
soleiðis eru vit gjørd.*

Tærnar hanga fastar í fótunum,
føturnir hanga fastir í beinunum,
beinini hanga føst í mjadnunum,
soleiðis eru vit gjørd.

Nøsin hongur føst í pannuni,
pannan hongur føst í høvdinum,
høvdið hongur fast í nakkanum,
soleiðis eru vit gjørd.

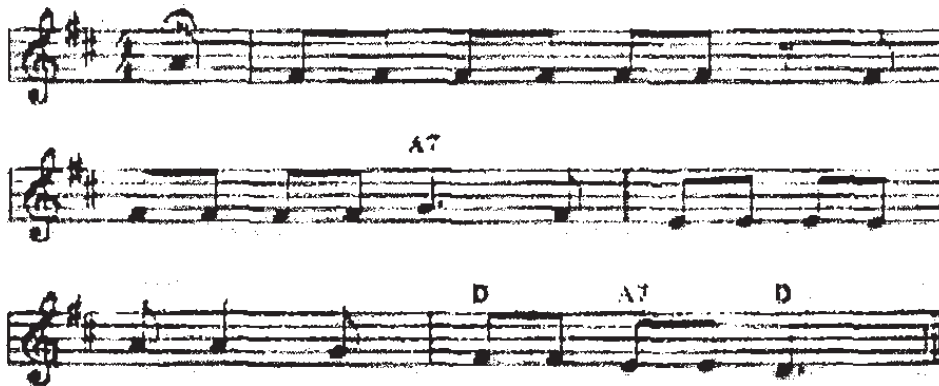
Postboðið

Eg súkkli her í býnum,
 tí postboð eri eg,
 og brøv í túsundtali
 eg beri langan veg.
 Og nøkrum bjálvum eru
 so klárir gluggar á,
 men teir við reyðum hjørtum,
 teir líkist mær betur á.

Og eg má upp á fyrstu hædd,
 og eg má upp á aðru hædd . . .

*fyrstu ferð fer hann bara upp á fyrstu hædd
 triðju ferð fer hann upp á triðju hædd o.s.fr.*

Og her er eitt bræv til tín.

Eg eigi gamla mostur

Eg eigi gamla mostur,
 hon eitur musika,
 og tá hon spákar úti,
 eg hermi aftaná,
 og hatturin, hann sveiggjar,
 hann sveiggjar soleiðis.

luttakaramir eftirapa tí, ið sveiggjar við mostrini

Síðani kom aðrir lutir hjá mostur:

. . . og fjaðrarnar tær sveiggja . . .

. . . og hár hennar' tað sveiggjar . . .

. . . og kjóli hennar' sveiggjar . . .

. . . og taska hennar' sveiggjar . . .

. . . og mostir mín hon sveiggjar . . .

Inn og út um gluggan

Inn og út um gluggan,
 inn og út um gluggan,
 inn og út um gluggan,
 altíð sama veg.

Tá vit standa aftanfyrri NN,
 tá vit standa aftanfyrri NN,
 tá vit standa aftanfyrri NN,
 tá fer hann sína leið.

Øll standa í ring, leiðast og lyfta armarnar upp um hœvd. Ein verður valdur at ganga inn og út um gluggarnar.

Tann valdi leggur armarnar á herðarnar á tí, sum hann er komin til. (NN er navnið á hesum persóni)

Tá henda regla er sungin, fara hesir báðir til gongu aftur inn og út um gluggarnar á sama hátt sum omanfyri. Fleiri og fleiri koma uppí, til bert 2 standa eftir sum „gluggar“.

Vit seta skuffuna inn

Vit seta skuffuna inn,
vit taka skuffuna úr,
meðan roykurinn, hann fer upp undir skýggj.
Í Tróndargøtu, har býr ein bakari,
hann bakar so snotiligar køkur,
meðan roykurinn, hann fer upp undir skýggj.

vit „seta skuffuna inn í ovnin“
vit „taka skuffuna úr ovninum“
vit gera royk við hondini
vit gera veg og búkin á bakaranum
vit klappa bollar
vit gera royk við hondini
Sangurinn verður sungin aftur og aftur, tó undan-
tikið 1. regla, sum bert verður keipað. Halt fram
á sama hátt sum „Høvd, akslar, knø og tær“, til
bert keipurnar eru eftir.

Undir grønu líðum

Undir grønu líðum
har goymi eg ringin.
Sært tú, eg havi ongan,
men hvør hevur hann.

Luttakararnir standa í ringi haldandi í einum bandi, sum røkkur allan vegin runt. Ein ringur er bundin í bandið. Ein persónur stendur í miðjuni. Øll blunda, meðan sangurinn verður sungin 2-3 ferðir og bandið drigið runt. Tá sangurinn steðgar, skal tann í miðjuni gita, hvør hevur ringin. Um hann 3. ferð ikki hevur gitt, hvør hevur ringin, skal tann, hann spurdi 3. ferð, gita. Gitir hesin ikki rætt fyrstu ferð, fær tann, ið spurdi, móguleikan o.s.fr.

Ein lítill laksur eri eg

Ei lítill laksur eri eg,
eg havi so ringan maga,
tí har eg búgvi,
ja, har eg búgvi, eru fólk so gírig.
Eg fái sild og aftur sild,
men tað vil eg ikki hava.
Nei, gev mær heldur,
ja, gev mær heldur
Coca Cola og ís.

ger við hondini, sum „laksur“ springur
flyt hondina runt á búkinum
ger eitt hús við hondunum
brest við fingrunum (peningatekin)
ger við hondunum eina „sild“, sum svimur
rist við høvdinum, sum tá tú sigur nei
nikka við høvdinum, sum tá tú sigur ja
nikka framhaldandi
„drek“ av einari fløsku og et ein „ís“

Sig mæ, sást tú tað

Sig mæ, sást tú tað
har uppi fór avstað?
Tað var eitt runt og stórt,
sum súkklaði sum ørt.
Ein stóran fíl eg sá,
sum vakur var at sjá -
her ein hali var,
og ein pinkalítil har!

*„prika“ vinstra síðumann
peika uppftir við høgra armi
ger ein stóran runding við báðum ørmum
knýt nevarnar og „súkkla“
ger aftur ein stóran runding
ger eitt „fínt“-tekin við fingrunum (fremstafingur móti timli)
ger ein sevil út frá nøsini
ger ein hala aftanfyri rumpuna
Hey!*

SANGIR

Eg vil telja stjörnurnar

Eg vil telja strørnurnar,
nú, ið friður valdar,
men tað er so torført at
fáa allar taldar.

„Eg má brúka fingrarnar
at telja tær, eg síggi“.
Men á sínum hondum hevur
Óli bara tíggju.

„Beinini! Ja, burtur við
bæði skógv og hosu
Eg má telja tærnar við“,
sigur hann og brosar.

„Enn er ikki nóg mikið“,
sigur hann og gánar.
„Tað var nógv, nógv lættari,
um eg taldi mánar!“

Nú er nátt umsíðir

Nú er nátt umsíðir,
rúmdarkvirt og blátt,
mánin findarblíður
spakuliga glíður
eftir lofti hátt.

Havsins melodiur
rurar meg í blund,
suff og klaga tigur,
svalligt lotið, friður
fyllir mína lund.

Veðrið varð lýggjari

Veðrið varð lýggjari,
fjøllini fríðari,
grasið varð nýggjari,
áin varð blíðari.

Fyrst komu snípunar,
tjølðrini, láirnar,
so mýrifípunar,
fittar um snáirnar.

Høurnar gákandi,
skrukka so tvørliga,
kettan kom spákandi,
brosar so smørliga.

Tríggir dunnuungar

Tríggjar smáar dunnuungar eg einaferð sá,
tjúkkir og smáir fóru út at gá.
Men tann minsti dunnuungin við fjøður á
argaði hinar við sítt gvagg, gvagg, gvagg.

Oman til áanna gingu teir ein dag,
ruggi, ruggi, ruggi í so góðum lag,
men tann minsti dunnuungin við fjøður á
argaði hinar við sítt gvagg, gvagg, gvagg.

Niðri í ánni svumu teir runt,
sjippi, sjappi, sjuppi tí tað er sunt,
men tann minsti dunnuungin við fjøður á
argaði hinar við sítt gvagg, gvagg, gvagg.

Tikkuni, tikkuni, tokkuni

Tikkuni, tikkuni, tokkuni,
ein mús sat í kirkjuklokkuni.
Tá klokkan sló eitt,
hevði músin seg meitt.
Tikkuni, tikkuni, tokkuni.

Tikkuni, tikkuni . . . o.s.fr.
Tá klokkan sló tvey,
var músin í neyð.

Tá klokkan sló trý,
mundi músin spýð.

Tá klokkan sló fýra,
var hon þúra forstrýrað.

ver tú trygt, tú lítla kind,
eg skal vaggja tær.

Tá klokkan sló fimm,
var hon heilt bimmelimm.

Risin gongur fram við gjógv,
hann vil taka teg -
flýggjar tá um víðan sjógv,
risin ræðist meg.

Tá klokkan sló seks,
var hon fløt sum ein keks.

Fýkur ódn um høgan tind -
kemur kavaæl -
óttast ikki kaldan vind -
sov nú - sov nú væl.

Tá klokkan sló sjei,
var músin deyð.

Reka skýggj um høga tind

Lag: Aldan brýtur

Reka skýggj um høga tind,
fýkur ódn við garð -

Hvør er bara átta ár

K. Olsen

Hvør er bara átta ár?
Hvør er tað, sum grætur?
Hvønn vil eingin spæla við?
Jú, tað er neyðar Pætur.

Pápin var í øðini,
og mamman misti hárið.
Pætur gav teim fleskasteik
sum plástur upp á sárið.

Pápin átti felliknív
og mamman trýggjar grísar.
Pætur rak teir upp á loft
og skar teir so í flísar.

Men nú er vent í holuni,
øll geva honum gætur,
og tey siga: Hygg, har gongur
Grísaflísapætur.

Hygg mín kjóli

Hygg, mín kjóli, grønur er sum grasið,
alt, ið eg eigi, tað er grønt sum hann,
og tað er tí, mær dámar alt, ið grønt er,
og ein veiðimaður, hann er vinur mín.

Hygg, mín kjóli, bláur er sum havið,
alt, ið eg eigi, tað er blátt sum hann,
og tað er tí, mær dámar alt, ið blátt er,
og ein sjómaður, hann er vinur mín.

Hygg, mín kjóli, hvítur er sum kavin,
alt, ið eg eigi, tað er hvítt sum hann,
og tað er tí, mær dámar alt, ið hvítt er,
og ein kavamaður, hann er vinur mín.

Hygg, mín kjóli, reyður er sum rósan,
alt, ið eg eigi, tað er reytt sum hann,
og tað er tí, mær dámar alt, ið reytt er,
og ein postmaður, hann er vinur mín.

Hygg, mín kjóli, svartur er sum kolið,
alt, ið eg eigi, tað er svart sum tað,
og tað er tí, mær dámar alt, ið svart er,
og ein kolamaður, hann er vinur mín.

Tríggir soldátar

,:,Tríggir soldátar,
teir komu heim úr krígnum,,:;
og bumm, bummelummm,
teir komu heim úr krígnum.

,:,Hin fyrsti í hondini hevði eina rósu,,:
og bumm, bummelummm,
hann hevði eina rósu.

,:,Við vindeygað á slottinum
har sat nú prinsessan,,:
.....

,:,Lítli soldátur, á, gev mær tína rósu,,:
.....

,:,Lítla prinsessa, so gev tú mær títt
hjarta,,:
.....

,:,Lítli soldátur, spyr so fyrst mín faðir,,:
.....

,:,Hátt virði kongur, gev mær tína dóttir,,:
.....

,:,Lítli soldátur, tú hevur ongar pengar,,:
.....

,:,Skip havi eg, ja, heili trý á vágni,,:
.....

,:,Hitt fyrsta av teimum á tremur er av
gulli,,:
.....

,:,Tað næsta av teimum er rokafult av
silvuri,,:
.....

,:,Hitt triðja skal føra mær heim ta lítlu
brúður,,:
.....

,:,Lítli soldátur, so fært tú mína brúður,,:
.....

,:,Brúdleypið vardi í heilar átta dagar,,:
og bumm, bummelummm,
í heilar átta dagar.

Eg veit eitt spógvareiður

Eg veit eitt spógvareiður,
eg sigi ikki meir.
Tveir ungar spógvin eigur,
i-i - so láta teir.

Og spógvarnir teir snúgva
um heyg og gil og lág,
um torveygu - og flúgva
við sangir til og frá.

Av palli áin fossar,
og lotið fleyrar milt.
Teir munnu kenna á sær,
eg vil teim einki ilt.

Tá fæ og fuglur tigur,
tá livnar mangt í mær,
tí seti eg meg niður.
Eg sigi ekki hvar.

Í stöðum likkur sita,
og börn tey henta ber.
Men eingin fær at vita,
hvar spógvareiðrið er.

Blunda, blunda

Blunda, blunda lítli mín,
blunda, blunda lítla mín,
sov í frið' undir mammu lið,
nema teg dreymaeinglar.

Sást tú handan hasi hús,
smeyg sær fram ein lítil mús.
Sov í frið' undir mammu lið,
nema teg dreymaeinglar.

Sást tú handan rottukatt
rann fram við so tætt, so tætt.
Sov í frið' undir mammu lið,
nema teg dreymaeinglar.

Stóra rossið, tað er svart,
á, sum faksið skínur bjart.
Sov í frið' undir mammu lið,
nema teg dreymaeinglar.

Blunda, blunda lítli mín,
blunda, blunda lítla mín,
sov í frið' undir mammu lið,
nema teg dreymaeinglar.

Pulvurheksin

Pulvurheksin Karmaria
etur sum ein grótmaskina

*Simmesum, simmesum,
væl í gagnist,
um-bumm-bumm.
Simmesum, simmesum,
væl í gagnist,
um-bumm-bumm.*

Krutt og krabbar gresjar í seg,
afturvið hon drekkur lýsi.

Krutt og krabbar sprakla illa,
gera hana púra villa.

Ov nógv fekk hon inn í grúkin,
tí fekk hon so ilt í búkin.

Krutt og krabbar spýði upp hon,
og tí gjørði einki kubb hon.

Lítli Pætur eiturkoppur

Lítli Pætur eitur koppur
klívur upp um garðin,
so kemur regnið og skolar Pætur niður,
so kemur sólin og turkar hansar' liðir.
„Tá tú roynir aftur, Pætur,
verð tá meira varin.“

Uppi í Norra

Uppi í Norra
har búðu tríggjar grýlur,
grýlupápi og grýlumamma
og lítla grýlubarnið.
Bø-ø-ø segði grýlupápin,
bø-ø-ø segði grýlumamman.
Men lítla fitta grýlubarnið
segði ekki eitt orð.

Bingo

.,:Ein hundur situr í túninum,
og Bingo eitur hann.:,
B-i-n-g-o,
B-i-n-g-o,
B-i-n-g-o,
og Bingo eitur hann.
B-I-N-G-O-O-O.

Eg banki, eg buki

Eg banki, eg buki, eg smíði ein bil.
Eg sagi, eg negli, eg brúki mítt skil.

Eg smyrji, eg máli í kátasta lag.
Nú starti eg bilin - hann ríkur avstað.

Lítli mín

„Lítli mín, hví grætur tú?
ert tú aftur dottin nú?
dálkaður um skinnið
- tú burdi sitið inni!“

„Góða mamma, tað var ikki eg.
Dreingirnir, teir fírdu meg.
Fírdu meg í díki,
so flentu teir í kíkí.“

„Hann, ið altíð gráta má,
hevna teir seg fyrst inn á.
Far tí út so kátur
og slá alt upp í látur!“

Lítla mús

Lítla mús, lítla mús
átti sær eitt lítið hús.
„Hvør er tað, sum bankar uppá?“
„Tað eri eg!“

Buss-Óli

Bussóli, Bussóli
eigur so nógvar bussar.
Ein og tveir, selur teir,
keypir sær ein nýggjan.

Mjav, mjav, mjav

Lag: Syng, syng syng, músabróðir mín

Mjav, mjav, mjav
lítli miskur mín,
ikki skalt tú ræðast hundin,
sært tú ikki, hann er bundin?
Mjav, mjav, mjav
lítli miskur mín.

Lepp, lepp, lepp
lítli miskur mín.
Stakkalin, sum tú ert tystur,
kvika tær og ver nú fyrstur.
Lepp, lepp, lepp
lítli miskur mín.

Á, sum eg eri glað í dag

Á, sum eg eri glað í dag,
tí fari eg at trampa
og syngja, flenna líka til
eg fái láturkrampa.

Eg trampi, tralli alla nátt,
so eingi fáa sovnað,
og trampi eg nóg harðliga,
fer jørðin helst at klovná.

Mítt lítla, fitta lambamæ

Mítt lítla, fitta lambamæ,
 „mæ-mæ, mæ-mæ, mæ-mæ,“
 tað rennur, hoppar allan dag,
 mæ-mæ, mæ-mæ, mæ-mæ.

Ein kráka kemur, setir seg,
 krá-krá, krá-krá, krá-krá.
 „Nú ætli eg at eta teg!“
 krá-krá, krá-krá, krá-krá.

Og lítla lambamæið rann,
 „mæ-mæ, mæ-mæ, mæ-mæ.“
 Skjótt aftur mammuna tað fann,
 mæ-mæ, mæ-mæ, mæ-mæ.

Mariuhønan altíð glað

Mariuhønan altíð glað,
 hon búði á rabarublað.
 Mariuhanin kom so har,
 og bønarorð nú hann upp bar.

Ein prestafluga gifti tey
 um fimm minuttir í hálvum sjei.
 So fóru tey á brúdleypsferð
 í átta dagar á Flatasker.

Fyrst segði hon púrt: „Kortanei!“
 men aðru ferð hon ønti ei,
 og síðan segði hon: „Ja, ja ja!“
 og var so fró og findarglað.

Tey fingi tvey mariubørn,
 sum høvdu bara eina gørn.
 Tey mundu vera av hegraætt,
 men tað er kortini ikki satt.

Nú fækkast vetrarfjöldir

The image shows a musical score for the song 'Nú fækkast vetrarfjöldir'. It consists of six staves of music, each starting with a measure number: 4, 7, 10, 13, and 16. The music is written in a single melodic line on a treble clef staff with a 4/4 time signature. The notes are simple, mostly quarter and eighth notes, with some rests. The score is presented in a clean, black-and-white format.

Nú fækkast vetrarfjöldir
 nú sprettur um hvønn teig,
 nú flúgva vársins tjöldur
 við sangi inn í mai.

Niðurlag:
Klipp-klipp, klipp-klipp,
nú sprettur um hvønn teig,
nú flúgva vársins tjöldur
við sangi inn í mai.

Og yvir tún og teigar
 nú fer eitt várligt lot.
 Ja, ger teg nú til reiðar,
 nú fara vit á flot.

Og flytifuglameingið
 - á tig, á tig, á tig -
 tað fegnast nú við sangi
 og reiðrast lið um lið.

Í handil mín fer Lotta inn*Lag: Oh, when the saints*

:,:Í handil mín fer Lotta inn.:;

Hon keypir sodavatn og kaku.

Í handil mín fer Lotta inn.

... hon keypir súrepli og dadlur ...

... hon keypir brússukur og mellur ...

... hon keypir flættubond og perlur ...

Vit fara heim, vit fara heim,

vit fara nú øll somul heim.

Vit hava ikki meira pengar.

Vit fara nú øll somul heim.

Rulla páskaregg

Nú koma páskirnar, börnini gleða seg,
 tí at tá páskaregg rulla tey.
 Niðan tey spenna, og oman tey renna,
 bera so eggini niðan á heyg.

Niðurlag:

:,:Rulla páskaregg,::

rulla reyð, rulla blá, rulla hvít, rulla grá.

Mamma mín, pápi mín, abbi mín, omma mín,
 fara at rulla sum börnini øll.

Sigrun og Hanna rulla, og Anna
 sigur, at eggini brotna er spell.

Dagurin líður, tíðin hon flýgur,
 eggini brotna nú so við og við.
 Börnini frøast, eisini tey møðast,
 nú man tað síðsta skjótt fara í tvey.

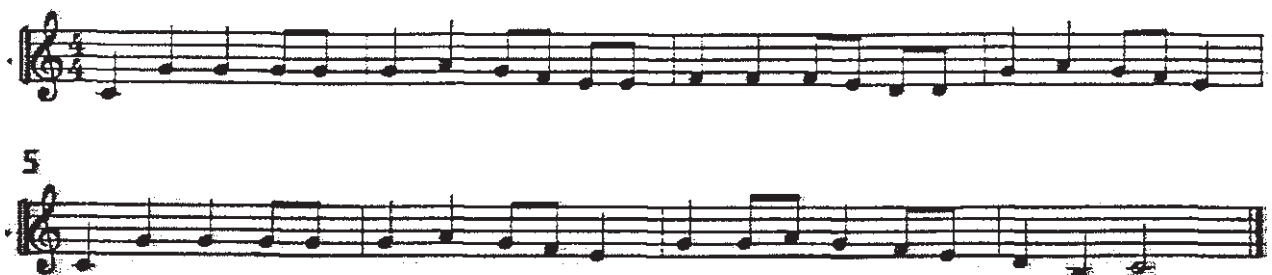
Í dalinum

Í dalinum ein smátta lá,
 drongur gjøgnum gluggan sá,
 haran kom so lætt á tá,
 bankaði uppá.

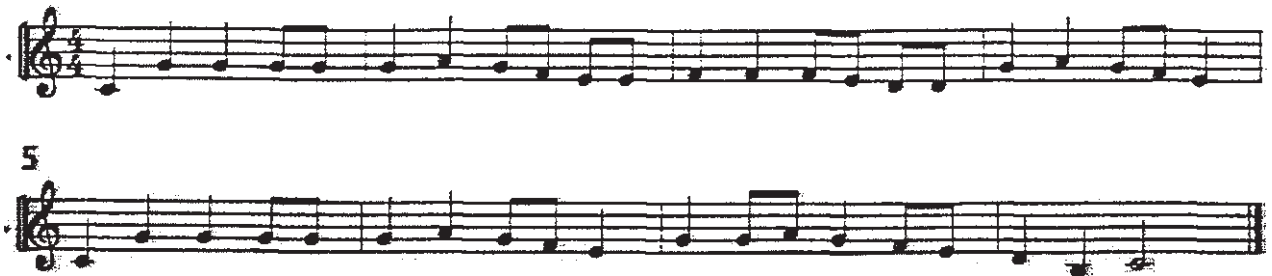
„Lítli drongur, vís mér veg,
 annars skjýtur maður meg!“
 „Lítla hara, kom til mín,
 rætt mér labba tín.“

Maður fram til dyrnar gekk,
 byrsan yvir herðar hekk,
 spurdi, hvar ið haran var,
 væntaði sær svar.

„Maður, far av stað við tær,
 haran verður her hjá mær!“
 Maður heim úr haga gekk,
 onga haru fékk.

Lundapisa

Lundapisa kom inn í holuna,
 :,:kom inn í holuna.:,:
 Lundapisa kom inn í holuna,
 her kemur mamma/pápi við sild til tín.

Í Kina býr Lina

Í Kina býr Lina,
 í Ghana býr Jana,
 í Oman býr omman,
 men pápin og mamman
 og beiggi mín Lohman,
 tey búgva í Amman.

Eg eri ein lílin cowboy

Eg eri ein lítil cowboy,
 frá Texas eri eg,
 eg dugi at kasta við lasso,
 á, sum tað frøir meg.
 Jubi-jah, jubi-jah,
 á, sum tað frøir meg.
 Jubi-jah, jubi-jah,
 á, sum tað frøir meg.

Eg strikli so væl mín vakra hest
 sum fagur svartur er,
 eg ríði so til cowboyfest,
 har altíð gleði er.
 Jubi-jah, jubi-jah,
 har altíð gleði er.
 Jubi-jah, jubi-jah,
 har altíð gleði er.

Eg eri lítil kanna

Chords: C, 3, G7, C, Am, Em, F, C, F, C, F6, c/g, G7, C

Eg eri lítil kanna full av te.
 Her er honkin, sært tú meg?
 Tá eg síggi koppar, rópi eg:
 „Lyft meg upp og skonk tær te!“

Eg eri lítið fat við køkum á,
 stykki bæði stór og smá.
 Fá tær nú ein bita, smyr uppá,
 rómafroðu omaná.

Kanon*Valdemar av Viðareiði*

Chords: G, G, (D), G, G, (D), G

Valdemar av Viðareiði
 lívdi líka, til hann doyði.
 Hesa søguna fortaldi mær,
 kona Viðareiðis Valdemar.

Skelsand og grásand

1 Skel - sand og grá - sand. 2 Hvør keyp - ir
grá - sand? 3 Hvør keyp - ir skel - sand?

1. Skelsand og grásand.
2. Hvør keypir grásand?
3. Hvør keypir skelsand?

Renn avstað, tú skalt í skúla

Renn avstað, tú skalt í skúla,
skalt í skúla.
Hoyr nú skúlaklokkann ringir,
klokkann ringir.
Bing-bang, bing-bang.

Hin lítla Maria

Okendur (kanon)

1 C F
G7 C 2 F
G7 C 3
F G7 C 4
F G7

Hin lítla Maria har í akrinum gár,
hvørs agnar hana fjala við høvur og hár.
Eg gangi og leiti,

har eg sá hon rann.
Hvat nyttar mær at liva,
um eg aldri hana fann.

SKJALDUR

Rura, rura, rilla

Rura, rura, rilla,
mamma tín eiturfilla.
Pápi tín er ein góður maður,
stundum letur hann illa.

Hirpin, tirpin, teiga

Eg setti meg upp á mín hirpin, tirpin, teiga.
Eg talaði til mín kúrin, lúrin, leiga.
Hoyrði eitt so lítið barn
gráta langt burtur á heiði.

Lukka fatti barnið

Lukka fatti barnið,
mær er fingið at goyma,
pápin er á skóginum burtur,
og mamman er ekki heima.

Lukka fatti barnið,
komi tí gott til handa,
tungan hvør, sum tala kann,
biðið gott fyri barninum standa.

Krákan situr á steini

Krákan situr á steini,
hakkar í beinið.
Eitt var eitt pottabrot,
annað var eitt útskot í ringi,
triðja var ein røvari á tingi.
So skal NN venda sær við í ringi.

Oman kemur lundi á bakka

Oman kemur lundi á bakka
við titandi fótum, reisandi nakka:
Hvør ræður her fyri londum:
Valdemaður og Norðmaður.
Títlingur lítli, læna mær skip títt.
Lítið er skip mítt,
lág eru bein míni,
stíg umborð á bátin mín,
árin leikar í tolli.

Kú mín í garði

Kú mín í garði,
ryssa mín á skarði,
hestur mín á hamri,
høna mín á vagli,
mæ, mæ, mæ
sigur gimbur mín í hjalli,
lítið gras at bíta.

Rukkulakki

Rukkulakki fór sær oman eftir á:
Hví vaska tit ekki meg,
sum onnur indur smá?
Tá hann kom á Kirkjubakka,
„Hopp, hopp, hopp!“ segði rukkulakkin tá.

øll leiðast í ringi og venda inn ímóti miðjuni

NN = navnið á einum, ið skal venda sær við og síðan leiða hini øvutan veg, verður sungið. Hesin ger nú av, hvør, ið næstur skal nevast og venda sær. Tá øll hava vent sær, verður sungið einaferð aftrat, og tá venda øll sær inn ímóti ringinum aftur.

Inngangur

DANSISPØL

Í hesum partinum av KÁTA eru nøkur dansispøl. Vit hava roynt at gjørt tey so fjølbroytt, sum gjørligt, og eru tey líka frá føroyskum bandadansi til amerikanskan cowboydans.

Vit hava valt, at øll dansispølini skulu vera á føroyskum, og hava vit tí týtt nøkur av teimum til føroyskt.

Góðan dansihug!

Boogie - Woogie

Vit seta vinstra fót fram,
vit seta vinstra fót fram,
vit seta vinstra fót fram
og so rista vit hann.
Vit rópa boogie woogie,
og vit snara okkum runt,
og so dansa vit í ring HEY!!

rørslur verða gjørdar til tað, sungið verður um, og væl ber til at leggja aftrat tí, ið skotið er upp her

*Á, boogie-boogie-woogie,
á, boogie-boogie-woogie,
á, boogie-boogie-woogie
og vit snara okkum runt.*

Vit seta høgra fót fram,
vit seta høgra fót aftur

Vit seta vinstra arm fram,

Vit seta høgra arm fram,

Vit seta búkin fram,

Vit seta rumpuna fram,

Vit seta høvdið fram,

Baraldarrunn

The musical score consists of four staves of music in 2/4 time. The first staff has a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The chords are D, A, and D. The second staff has a treble clef and a key signature of one sharp. The chords are D, Hm, Em/g, A, A7/d, and D. The third staff has a treble clef and a key signature of one sharp. The chords are A and D. The fourth staff has a treble clef and a key signature of one sharp. The chords are Hm, Em/g, A7/d, and D. The music ends with a fermata over the final D chord.

Vit ganga runt um ein baraldarrunn,
baraldarrunn, baraldarrunn.

rørslur verða gjørdar til tað, sungið verður um

Vit ganga runt um ein baraldarrunn
tíðliga mánamorgun.

Soleiðis vaska við klæðini rein,
klæðini rein, klæðini rein.

Soleiðis vaska við klæðini rein
tíðliga mánamorgun.

Vit ganga runt um ein baraldarrunn . . .
tíðligani týsmorgun.

Soleiðis skola vit klæðini rein . . .

Vit ganga runt um ein baraldarrunn . . .
tíðliga mikumorgun.

Soleiðis heingja vit klæðini upp . . .

Vit ganga runt um ein baraldarrunn . . .
tíðligani hósmorgun.

Soleiðis strekkja vit klæðini út . . .

Vit ganga runt um ein baraldarrunn . . .
tíðliga fríggjamorgun.

Soleiðis strúka vit klæðini sløtt . . .

Vit ganga runt um ein baraldarrunn . . .
tíðliga leygarmorgun.

Soleiðis skúra vit okkara gólv . . .

Vit ganga runt um ein baraldarrunn . . .
tíðliga sunnumorgun.

Soleiðis fara í kirkju vit øll . . .

Björninn svevur

Björninn svevur, björninn svevur
 í síni heitu holu.
 Hon ger onki petti,
 bert tú ansar eftir.
 Björninn svevur, björninn svevur
 í síni heitu holu.

*Ein persónur verður valdur til björn.
 Hini syngja og dansa runt um björnina, sum liggur
 fram eftir rommum í ringinum og blundar.
 Síðani verður ein í ringinum valdur til at prika björn-
 ina í ryggin. Björninn kann gita triggjar ferðir, hvør tað
 var. Gitir hon rætt, fer hesin inn í ringin. Gitir hon
 skeivt, verður ein annar valdur.*

Høvd - Akslar - Knø - Tær

.,:Høvd, akslar,
 knø og tær, knø og tær,,:
 eygu, oyru, muður og nøs.
 Høvd, akslar,
 knø og tær, knø og tær.

*Nemið við tey støð, ið sungji verður um.
 So við og við verður eitt og eitt stað lagt burturúr at
 syngja og bara nortið við støðini.*

Ferðin til Vestmanna

Nú fara vit til Vestmanna,
 men hvør kemur við?
 Á tú, mín góði vinur,
 ja, tú kemur við.

*Øll taka saman í ring. Tó skal ein ganga runt um ring-
 in. Tá sungið verður síðsta orðið, fer hesin og prikar
 tann, sum hann stendur aftanfryri, og hesin fer so við
 honum. Leikurin heldur fram, til øll eru komin við.*

Ein genta fór í bøn

Í hesum dansinum eru tveir dansingar við líka nógvum gentum. Genturnar taka saman í ein ring við nøsini inneftir, og dreingirniruttan um genturnar.

;;Ein genta fór í bøn
at skera akurin,;:
tá kom ein drongur ríðandi
- á ja, ríðandi -
og segði: „Statt nú still!“

Genturnar hoyggja.

Dreingirnir koma ríðandi.

;;„Og hví skal eg ei skera meir,
men standa púra still?;:
Í kvøld, tá ið eg komi heim
- á ja, komi heim -
tá verður mamma ill.“

*Genturnar hyggja til høgru og vinstru,
venda sær móti dreingjunum og
klappa 3 klapp við høgru, 3 klapp við
vinstru og 3 klapp framman.*

;;“So bint tær bert ein lítlan klút
um tína tá so fast;:
og sig bert, at tú skart teg so
- á ja, skart teg so -
tí stráið var so hvast.“

*Drongurin leggur seg á knæ og
gentan setur fótin á knæið hjá
dreinginum, og hann bindur um
tánna.*

;;“Tú lærir meg at lúgva,
tað er ljótt, tað haldi eg;:
Nógv heldur vil eg siga
- á ja, siga -
ein drongur elskar meg.“

*Gentan peikar 3 ferðir við høgra
og 3 ferðir við vinstra fremstafingri.
Genta og drongur dansa runt.*

;;Ein genta fór í bøn
at skera akurin,;:
tá kom ein drongur ríðandi
- á ja, ríðandi -
og segði: „Statt nú still!“

*Genturnar hoyggja,
meðan dreingirnir ríða burtur.*

Kom her og dansa*Serbia (leiksongur)*

Kom her og dans - a kom her og dans-a, tað er
tú, sum her ræð - ur, hvat kanst tú finn-a upp - á?
La la la la la la la la la la
la la la la la la la.

Luttakararnir standa í ring og leiðast, meðan dansað verður

Kom her og dansa,
kom her og dansa,
tað er tú, sum her ræður,
hvat kanst tú finna uppá?
La-la-la-

*Dansa tvey hopsafet**Trampa rútmuna í gólvið.*

*Ein fer inn í miðjuna og sleppur at gera av, hvat skal
gerast, meðan sungið verður la-la-la-*

Flúgv, lítli stari

Danmark

Flúgv, lítli stari, heim til húsa,
 heim til húsa, heim til húsa.
 Flúgv, lítli stari, heim til húsa,
 flúgv nú heim.

Flúgv sum ein stari

Hann fann sær ein maka,
 Hong Kong kalli, tralsi, ralsi, ralli.
 Hong Kong kalli.
 Hann fann sær ein maka,
 Hong Kong kalli,
 tralsi, ralsi, ralli.

Finn ein maka og dansa runt

Tey gjørdust óvinir,
 Hong Kong kalli . . .

Vend makanum bakið og skumpa

Tey gjørdust góðvinir,
 Hong Kong kalli . . .

Takið um hvønn annan og dansið

Tjónsvætti, tað skalt tú eita

(leiksongur)

Tjóns - vætt - i, tað skalt tú eit - a,
Men eg vón - i, at eg fá - i,

tí tú stjólst mín lítl - a vin. Á ja,
at eg fá - i aft - ur ein.

aft - ur ein. Á ja, aft - ur ein.

Á ja, aft - ur ein, aft - ur ein.

Standið í ringi tvey og tvey við liðini inn ímóti miðjuni. Ein verður valdur at standa í miðjuni - einsamallur. Tann, sum ongan maka hevur, stjelur frá einum av hinum pørnum og stillar seg á hansara pláss, og soleiðis heldur dansurin fram.

Tjónsvætti, tað skalt tú eita,
tú stjólst mín lítla vin,
men eg vóni, at eg fáí,
at eg fáí aftur ein.
Á ja, aftur ein, á ja, aftur ein,
á ja, aftur ein - aftur ein.

Seman

Gerið ein vanligan dansiring, har ein dansari stendur inni í ringinum. Áðrenn tvær tær fyrstu reglurnar eru kvøðnar, skal hann hava nortið við ein dansara av mótsetta kyninum, sum so fer inn í ringin til hin, tá ið kvøðið verður „man indgár“. Síðan halda hesi bæði fram og gera tað, ið nevnt verður undir kvøðingini. Tann, ið fyrr var inni í ringinum, fer upp í aftur dansiringin, meðan hin seinni velur sær nýggjan maka, tá ið fyrsta ørindi verður kvøðið upp aftur. Soleiðis verður hildið fram.

.,:Seman, seman man nemar, man nemar.:,
 Ruslean for Nederland, så går det godt,
 Ruslean for Jylland.

.,:Seman, seman man indgár, man indgár.:,
 Ruslean for Nederland. o.s.fr.

- - - - man knelar - - - -

- - - - man favnta'r - - - -

- - - - man mussar - - - -

- - - - man opstår - - - -

- - - - man dansar - - - -

- - - - man udgår - - - -

- og so umaftur frá 1. ørindi.

Ríða ediling

Eins nógvir dreingir og gentur standa hvør í sinum rað - einar 5 metrar ímillum røðini - og venda hvør móti øðrum. Tey halda hvør í hondini á øðrum sum í vanligum dansi. Dreingirnir dansa (við stevi - byrjað verður við vinstra fót!) fram ímóti gentunum og kvøða fyrsta ørindi, stíga høgra fót fram á „hovmans“ og dansa so eftir hæli í „edilingur“, steðga so, har teir stóðu av fyrstum. Soleiðis fer allur leikurin fram:

Genturnar dansa fram og spyrja „Hvat vil offur? . . .“
Dreingirnir svara o.s.fr.

Fram ríður offur,
fram ríður edilingur,
fram ríður hovmans edilingur,
fram ríða kongsins menn allir!

Hvat vil offur?
hvat vil edilingur?
hvat vil hovmans edilingur?
hvat vilja kongsins menn allir?

Genturnar dansa fram ímóti dreingjunum og kvøða.

Biðla vil offur,
biðla vil edilingur,
biðla vil hovmans edilingur,
biðla vilja kongsins menn allir!

Dreingirnir svara.

Hvør er offur?
Hvør er edilingur?
Hvør er hovmans edilingur?
Hvørjir eru kongsins menn allir?

Genturnar aftur ímóti.

Trælur er offur,
trælur er edilingur,
trælur er hovmans edilingur,
trælir eru kongsins menn allir!

Dreingirnir velja yrki - her trælur.

Ríð burt offur,
ríð burt edilingur,
ríð burt hovmans edilingur,
ríðið burt kongsins menn allir.

Genturnar svara.

Vreiður ríður offur,
vreiður ríður edilingur,
vreiður ríður hovmans edilingur,
vreiðir ríða kongsins menn allir.

Dreingirnir - vreiðir.

Skipari er offur,
skipari er edilingur,
skipari er hovmans edilingur,
skiparar eru kongsins menn allir.

*Vísan byrjar umaftur, og dreingirnir ríða aftur. Teir
hava nú betri starv - eru skiparar.*

Tak við offur,
tak við edilingur,
tak við hovmans edilingur,
takið við kongsins menn allir.

Um gentunum dámar skiparar, kvøða tær sum her.

Glaður ríður offur,
glaður ríður edilingur,
glaður ríður hovmans edilingur,
glaðir ríða kongsins menn allir.

*Nú eru øll glað, og dreingir og gentur dansa fram
ímóti hvørjum øðrum við stevi. Dansa saman tvey og
tvey tað, sum eftir er av ørindinum.*

Gamla keta

Dreingirnir dansa við sólini, genturnar móti sólini, meðan tey aðru hvørja ferð taka undir høgra arm og aðru hvørja ferð undir vinstra arm á tí, sum tey dansa ímóti. Vanliga verða bæði ørindi og niðurlag dansað á henda hátt.

Uppskot til kvæði:

Malebro

Malebro i ledig monne fare
- mellem tam, tam, tam, mellem træerne -
Malebro i ledig monne fare,
:,:til orlog stod hans hu.:,:

„Dine rosenkinder monne blegne, . . .
når ud dette budskab får.

Din mand er død i krigen . . .
og lagd i sorten jord.

Han kommer hjem til påske
- mellem tam, tam, tam, mellem træerne -
han kommer hjem til påske
:,:og til Skt. Hansdag vist.:,:

Han blev til graven båret . . .
af fire hovedsmænd.

Skt. Hansdag var forgangen . . .
Malebro kom ikke hjem.

Den første bar hans harnisk, . . .
den anden bar hans skjold.

Hans unge frue monne gange . . .
i højenloft at stå.

Den tredje bar hans glavind, . . .
den fjerde slet ingenting.

Hun ser den ungersvend komme . . .
i sort så var han klædt.

Da han til graven var båret, . . .
gik vi alle hjem.

„Hvad nyt, hvad nyt fra krigen? . . .
Hvordan går det med min mand?“

De gik til sine kvinder, . . .
alene gik jeg da.

Sandoyardansur

Dansiringurin er skipaður so, at annar hvør dansari er konufólk og annar hvør mannfólk. Tá ið ørindini verða kvøðin, gongur dansurin sum vanligur dansur. Tá ið komið er til niðurlagið, taka dreingirnir gentuna, teir halda í, við vinstri hond og dansa runt pardans (helst tvær ferðir), vit stevi soleiðis, at tá ið niðurlagið er kvøðið liðugt, stendur gentan á høgri síðu hjá dreinginum. Eingin fóst regla er fyri, hvat ið skal kvøðast til Sandoyardansin, men Flóvin Bænadiktsson verður oftast brúktur.

Flóvin Bænadiktsson

Árla var um morgunin,
sól tók fagurt at skína.
Marita snúðist av hallini út
við fylgismoyggjar sínar.

*Lat meg sova á tínum armi
ríka jomfrúa.*

Árla var um morgunin,
roðar fyri sól.
Marita snúðist av hallini út
við fylgismoyggjar tólv.

Marita snúðist av hallini út

við fylgismoyggjar sínar,
møtti henni Flóvin Bænadiktsson
undir so grøna líðar.

Tað var Flóvin Bænadiktsson,
hann tók hana í sín favn:
„Gud fyriláti tær, søtan mín,
tú lovaðist øðrum manni!“

„Faðir og móðir meg burt góvu,
so mínir frændur fleiri,
tá kom sorgin í mítt bróst
og ikki gleðin meiri.

Faðir og móðir meg burtur

Bandadansur

Konufólk og mannfólk dansa fram hvørt parið aftan á annað við hosubandi ímillum sín. Drongurin heldur bandinum í høgri hond og gentan í vinstri hond. Fremsta parið vendir sær á. Drongurin tekur við vinstri hond undir høgri arm á gentuni. Tey dansa inn undir bondini hjá hinum hvørt parið eftir annað. So hvørt tey koma undan aftur, snúgva tey sær hvørt frá øðrum og dansa fram aftur sum aftasta par í raðnum.

Torkils dótur verður ofta kvøðið til
bandadansin.

Torkils dótur

Torkil eigur sær dótur tvær
at dansa.
Leingi á morgin svóvu tær,

væl er mær ansað
- har vil eg á gólvið fram at dansa,
tó at tú vilt mær lív í vanda,
væl er mær ansað.

Tær svóvu sær so leingi,
til sól skein á teirra seingir.

Tær sova sær so leingi á dag,
til sól skein á teirra seingjarstað.

„Statt upp, Katrin, dóttir mín,
kirkjumaður bíðar tín!“

Torkil gongur til brúðar,
vekur upp dætur prúðar.

Uppi í Norra

Hesin sangleikur kann verða spældur upp á ymiskar mátar. T.d. kunnu verða vald trý, sum skulu vera trøllamamma, trøllapápin og Olli Bolli. Tá komið verður til „Ou, segði..“, reisir viðkomandi seg upp og sigur „Ou“, og setur seg skjótt niðuraftur. Síðani ger tann næsti tað sama.

Uppi í Norra, har búðu trý trøll,
trøllamma, trøllapápi og lítli Olli Bolli.
„Ou!“, segði trøllamma.
„Ou!“ segði trøllapápin.
Men lítli fitti Olli Bolli
segði ikki eitt orð.

Mín hattur

Mín hattur hevur buklur,
ja, buklur hevur hann,
og hevur hann ongar buklur,
so er tað ikki hann.

Tá vit syngja „Mín hattur hevur buklur“, gera vit, eins og vit taka hattin av og heilsa, seta hann aftur á høvdið o.s.fr. Vit kunnu sjálvi finna onnur stuttlig ørindi, sum hóska til lagið. t.d. „Min hundur hevur loppur,“ og so klóra vit okkum eina ella aðrastaðni.

Eg gekk mær eftir bønnum fram

Lag: Jeg gik mig over sø og land

„Eg gekk mær eftir bønnum fram,
har hitti eg ein gamlan mann.
Hann smiltist, tá hann sá meg og,
hann spurdi, hvar eg búði.“

Allir luttakarar halda saman í ring og ganga runt, meðan tey syngja.

Eg búgvi í Krúpivík, Krúpivík, Krúpivík,
og øll tey børn, sum búgva har,
tey duga væl at krúpa.

Meðan tey syngja „Eg búgvi í . . . (Krúpivík, Rullivík, Klappivík, Happivík, Flúgvivík, Dansivík, Mussivík, o.s.fr.)“, gera tey samtíðis tað, sungið verður um.

Tornurósa

Øll standa í ringi. Í miðjuni situr Tornurósa. Utanfyri ringin standa gívvurin, kongssonurin og hesturin.

Tornurósa var eitt vakurt barn,
vakurt barn, vakurt barn.
Tornurósa var eitt vakurt barn,
vakurt barn.

Ringurin gongur við klokkuni.

Hon búði á tí høga slotti . . .

*Ringurin stendur stillur og rættir armarnar upp, meðan
meðan tey framvegis leiðast. Hetta skal ímynda
slottið.*

Tann ónda gívvur kom tá inn . . .

Ringurin gongur runt, og gívvurin kemur inn.

Nú skalt tú sova í hundrað ár . . .

*Hon leggur hondina á hævdið á Tornurósu og syngur
(ringurin hjálpir til við sanginum).*

Har vaks ein tyrnurunur upp . . .

*Tornurósa sovnar, og ringurin tekur seg saman við
smáum fetum, soleiðis at hann stendur tætt rundan
um tey bæði í miðjuni.*

Og runnurin hann bleiv so stórus . . .

*Ringurin víðkar seg aftur, so at øll standa við strektum
ørmum - leiðast framvegis. Gívvurin fer út úr ringinum.*

Tá kom tann ungi kongasonur . . .

Kongssonurin kemur inn í ringin á hestbaki.

„Nú skalt tú ikki sova longri . . .“

*Hann leggur hondina á hævdið á Tornurósu, og hon
vaknar aftur. Ímeðan syngur hann (ringurin hjálpir til).*

Tí nú skulu øll at hugna sær . . .

*Tornurósa og kongssonurin dansa saman við kross-
kastaðum ørmum inni í ringinum, sum eisini dansar
við klokkuni.*

Tí hetta var eitt ævintýr . . .

*Ringurin vendir og dansar móti klokkuni, og kongs-
sonurin og Tornurósa renna út úr ringinum.*

Og dansurin gekk alla nátt . . .

Allur ringurin vendir aftur og dansar við klokkuni.

ÚTFERÐ

Frágreiðingin kann kanska vera til íblástur og vegleiðing til túrar aðrastaðni í landinum.

Inngangur

Vit í hesum bólki samdust um, at rættast var, at vit sjálvir royndu at fara onkran túr, ið ein kann fara við børnum.

Vit valdu at fara tveir túrar í og nærhendis Havnini. Fyrst fóru vit ein túr oman í Kúrdal, Hoyvíkina og fram við Hoydalsá. Hetta var ein góður, men sera kaldur dagur, so tað fjálgaði, tá vit vórðu bjóðaðir innar til ein heitan munn við onkrum góðum afturvið.

Nakrar dagar seinni fóru vit ein túr oman í Viðarlundina í Havn. Hetta var ein sera vakur morgun við sólarglottum, so at ein veruliga sá allar teir vøkru heystlitirnar spæla sær í náttúruni. Hetta var ein óvanliga góður túrur, har vit eisini nýttu høvi til at taka nakrar myndir.

Vit fara í hesum avriki at skriva nøkur orð um, hví tað er umráðandi at fara ein túr við børnum, og hvagar ein skal fara við teimum. Vit fara eisini at nevna nøkur onnur viðurskifti, sum gera seg galdandi, tá ið ein fer ein tílíkan túr so sum kropslig, sálarlig og pedagogisk fyrbrigdi.

Hví ganga túr?

Ein túrur kann geva felags støði at arbeiða út frá, við tað at børn, sum koma í skúla á fyrsta sinni, hava sera ymiska bakgrund. Tískil kann tað verða ógvuliga ymiskt, hvat børnini hava upplivað, og hvat tey kenna til heiman. Tað er einki loynimál, at ein lærari, tá ið hann er ein túr við næmingum sínum, fær eitt heilt annað samband við næmingarnar enn heima í skúlanum. Næmingarnir kenna seg væl fríari, tá ið tey kunna tosa við læraran undir tílíkum umstøðum. Harafrat síggja og „merkja“ børnini so nógv ymisk ting á einum sovorðnum túri, sum ein als ikki kann greiða frá í skúlastovuni. Hetta koma vit inn á seinni, tá ið vit fara at gera meira burtur úr øðrum av túrunum, ið vit vóru á.

Tað er eisini umráðandi, at lærarin ikki setur eitt ávíst tímatal av til túrin. Hetta tí, at tað mangan er so, at næmingarnir koma fram á okkurt óvæntað, sum teir kunnu nýta nógva tíð uppá.

Nakrar orsøkir til at fara gongutúr kunnu vera:

- hetta gevur eitt jaligt upplivlsi av skúlanum
- túrar og tað ein sær kunnu geva góðan „fórning“
- útvega tilfar, ið ein kann arbeiða við framhaldandi
- hetta økir um sjónarringin/vitanina hjá næmingunum
- sjálvandi er hetta eisini stimbrandi og mennandi fyri kropp og sál

Hvar skal ein fara?

Tað er onki so gott fyri børnini, sum at fara til gongu í haga. Eyðsæð er, at sunnari er at ganga í haga enn á asfalti. Um børnini ganga í haga, fáa tey brúkt nógvar ymsar vøddar, ið tey vanligu ikki nýta í gerandisdegunum. Heldur ikki fáa børn nakað mein av frískari luft.

Serliga í høvuðsstaðarøkinum er umráðandi, at børnini sleppa út at uppliva nærumhvørvið. Tað eru fá havnarbørn, ið t.d. hava gingið í Likkudali, á Boðanesi ella Undir Svartafossi. Børn á bygd hava størri kunnleika til sítt nærumhvørvi enn havnarbørn.

Tað er eisini eitt gott hugskot, at lærarin sjálvur hevur verið túrin áður, so at hann hevur gjørt sær nakrar tankar um, hvat børnini fara at spyrja um. Harafturat kann hann á henda hátt tryggja sær, at tað er nakað at síggja á túrinum. Av hesi orsök vóru vit sjálvir gangitúrin í Hoyvíkini, og tá skrivaðu vit ymiskt niður, ið vit sóu, soleiðis at vit vóru greiðir yvir, hvat næmingarnir móguliga fóru at spyrja um. Harafturat kann hann á henda hátt tryggja sær, at tað er nakað at síggja á túrinum. Av hesi orsök vóru vit sjálvir gongutúrin í Hoyvíkini, og tá skrivaðu vit ymiskt niður, ið vit sóu, soleiðis at vit vóru greiðir yvir, hvat næmingarnir móguliga fóru at spyrja um. Hesi ting hava vit sett saman við frágreiðingini um túrin.

Gongutúrur - Hoyvík

Ein túrur, sum vit gjørdu ein av døgnum, var til Hoyvíkar. Um bussur verður nýttur, kann túrurin byrja við steðgistaðið, har landsvegurin byrjar við Keyppssamtøkuna í Hoyvík. Hagani verður farið oman eftir Kúrdalsvegi. Gingið verður fram við gamla drívhusinum. Síðani kemur ein til gamla garðin, har fornminnissavnið nú hevur høli. Her eru millum annað fleiri eldri hús at síggja. Haðani er stutt oman í sjálva Hoyvíkina, har millum annað fleiri bátar eru umframt neyst og dráttur. Haðani verður farið niðan á „gamla veg“, síðani oman í Hoydalar. Her er gamla brúgvín um Hoydalsá, sum vit eisini nýta, tá ið vit fara yvir um áanna. Tá ein gongur frá ánni niðan til Ringvegin, sær ein nógv djór so sum seyð, gæs, dunnur, høsn o.s.fr. Á Ringvegnum ber so til at taka bussin heimaftur.

Hvat sóu vit so á hesum túrinum? Jú, um ein hevur eyguni opin, er nógv at síggja og at leggja merki til á einum tílíkum túri. Her er nakað av tí, vit noteraðu okkum undir túrinum, og sum ein sum lærari eigur at vita nakað um og kunna greiða frá:

- **Plantur** - hvørjar eru og hvar vaksa tær
- **Fuglar** - kenna nøkur fuglasløg
- **Áir** - vatn, síl, lív í ánni, uppruni
- **Brúgvín** - hvussu verða brýr gjørdar, og hvussu var, tá ongar slíkar vóru
- **Bøur/hagi** - munur á bøi og haga
- **Hamrar** - náttúrligt fyrbrigdi
- **Garðar/hegn** - hvussu eru teir gjørdir, og hvørja funktión hava teir
- **Gøtur** - týdningur fyrr og nú
- **Dálking** - hvat er og hvaðani kemur hon

- **Bóndagarður** - arbeiði í bóndans garði
- **Neyst** - funktiónir
- **Bátar** - týdningur og nýtsla fyrr og nú
- **Bryggja** - hvussu var í gomlum døgum
- **Dráttur** - at flota bát
- **Fjøra** - lív, dálking, rekar, flóð og fjøra
- **Sjógvur** - brim, vøkstir í sjónum, sjódjór, kykt o.a.
- **Djór** - seyður o.a.
- **Tað, tú sært langt burturi** - himmal, ljósspæl, aðrar oyggjar, fjøll
- **Tað, tú merkir** - kuldi, vindur, regn, luktur
- **Tær ymsu árstíðirnar** - hvat fær ein burturúr teimum.

Tá slíkur túrur verður gjørdur, ber væl til at savna saman tilfar, ein kemur fram á ella finnur at taka heim við aftur í skúlan. Hetta kann t.d. vera goggur, skeljar, plantur, fjaðrar o.a. Hesum ber so til at arbeiða við í skúlastovuni. Verður hugflogið nýtt, er einki mark fyri, hvat kann fáast burturúr tilfari, funnið verður í náttúruni. Plantur kunnu pressast, lutir kunnu málást ella verða havdir sum íblástur o.s.fr.

Við einum skúlaflokki tekur túrurin í Hoyvík umleið tveir tímar.